

ШЕСНАЕСТИ МЕЂУНАРОДНИ НОВОСАДСКИ КЊИЖЕВНИ ФЕСТИВАЛ

6–8. септембар 2021.

Друштво књижевника Војводине, Нови Сад, Србија
Браће Рибникар 5, 21000 Нови Сад, Србија

Шеснаести Међународни новосадски књижевни фестивал представиће велики број значајних савремених песника из земље и иностранства

ЗБОГ ФИНАСИЈСКИХ ПОТЕШКОЋА и пандемије ОБИМ ОВОГ
НАЈПРЕСТИЖНИЈЕГ ФЕСТИВАЛА У РЕГИОНУ БИЋЕ БИТНО СМАЊЕН

Средишњи догађаји
Фестивали одржаће се на тераси
кафеа Шпајз на Тргу Републике.

На фестивалу ће учествовати:
Каталин Ладик (Serbia, Hungary, József Attila Prize, National Award for Culture of the Republic of Serbia), Дејвид Бригс (England, Eric Gregory Award), Dieter Graef (Germany, The Leonceand Lena Prize), Пабло Лопез Карбаљо (Spain, међународна награда Ла Гуара), Бећир Вуковић (Црна Гора, награда Марко Миљанов), Радивој Шајтинац (награда Васко Попа), Драган Јовановић (Данилов (награда Васко Попа), Горан Бабић (награда Жељезаре Сисак), Небојша Лапчевић (награда Ђура Јакшић), Мирослав Цера Михаиловић (награда Ђура Јакшић), Бранислав Зубовић (награда ДКВ), Јелена Марићевић Балаћ, Зденка Валент Белић (награда ДКВ), Алпар Лошонц (награда Иштван Конц), Драган Проле (награда Никола Милошевић), Владимир Гвозден (награда ДКВ), Корнелија Фараго (награда Тибор Дери), Бојан Јовановић, Срђан Дамњановић, Дамир Смиљанић (награда за есеј града Офенбаха на Мајни), Марија Шимоковић (награда Бранко Миљковић), Славомир Нишавић (награда Печат вароши Сремскокарловачке), Бранислав Живановић (Бранкова награда), Весна Савић, Душка Радивојевић (награда ДКВ). Драган Бабић, Јан Красни, Емил Курцинак (награда PIF, Загреб) * (Србија)

ПОЕЗИЈА: *мало или велико* п

POETRY: *capitalised or not*

Тема овогодишњег

симпозијума биће:

Књижевност и катастрофа
Literature and Disaster

Симпозијум ће се одржати 8.
септембра у простору Диги-

талног омладинског центра,
Градске библиотеке, у улици
Војводе Путника 1.

Симпозијум ће бити
посвећен теми Књижевност и
катастрофа који ће се одржати у
оквиру Шеснаестог
Међународног новосадског
књижевног фестивала, 8.
септембра, среда, Градска
библиотека Нови Сад 10,00–12,30
и 14,30–17,00.

Позвани су: Алпар Лошонц,
Драган Проле, Владимир
Гвозден, Корнелија Фараго, Бојан
Јовановић, Срђан Дамњановић,
Дамир Смиљанић, Јелена
Марићевић Балаћ.

Прилози ћемо објавити у
часопису *Златна греда* и у
посебном зборнику.

*

Живимо у епохи различитих
катастрофа, односно у времену
када се најављују нове
катастрофе. Оне су разасуте у
времену што нас често
онемогућава да јасно видимо
њихове узроке, последице, као и
ланац њиховог повезивања.
Наравно, оне су и раније
постојале, али је очигледно да се
њихов интензитет и
фреквентност појачава. Оваква
динамика изазива мишљење које

се суочава са непредвидивим
догађајима. И најзад иста
динамика условљава и посебну
ситуацију за књижевност. Како
књижевност може допринети
разумевању промена људске
ситуације у свету? Да ли се
трансформише традиционална
улога књижевности? Да ли
помоћу књижевности можемо
садржајније, ефектније,
далекосежније прићи
неодложној проблематици
катастрофа у односу на друге
сфере културе?

Шта можемо рећи о овом
феномену који битно одређују
структуру друштва и њихове
одговоре на екстремизам
катастрофа. Питање на које нема
коначног одговора. Али, наша је
обавеза да не заборавимо на
монументалне ефекте и претње
катастрофа на друштва и на
њихове одговоре у актуалном
пребивању у свету.

Најважнија места и догађаји
Фестивала биће:

Трг Републике / Башта кафеа
Шпајз / Republic Square / Caffè
Speise Garden / Градска
библиотека / City Library of Novi
Sad, Dunavska 1

Клуб Абсолут / Club Absolut,
Zmaj Jovina street

Разговори у Клубу Абсолут /
Talks at the Club Absolut

Балкон Абсолут / Balcony
Absolute in Zmaj Jovina Street

Дигитални омладински
центар / Digital Youth Center
Vojvode Putnika 1

Симпозијум књижевност и
катастрофа / Symposium
Literature and Disaster

Међународна награда Нови
Сад за поезију / International
Poetry Award of Novi Sad *
Бранкова награда / Branko's
Award

Ла Гуара, Бећир Вуковић (Црна Гора, награда Марко Миљанов), Радивој Шајтинац (награда Васко Попа), Драган Јовановић (Данилов (награда Васко Попа), Горан Бабић (награда Жељезаре Сисак), Небојша Лапчевић (награда Ђура Јакшић), Мирослав Цера Михаиловић (награда Ђура Јакшић), Бранислав Зубовић (награда ДКВ), Јелена Марићевић Балаћ, Зденка Валент Белић (награда ДКВ), Алпар Лошонц (награда Иштван Конц), Драган Проле (награда Никола Милошевић), Владимир Гвозден (награда ДКВ), Корнелија Фараго (награда Тибор Дери), Бојан Јовановић, Срђан Дамњановић, Дамир Смиљанић (награда за есеј града Офенбаха на Мајни), Марија Шимоковић (награда Бранко Миљковић), Славомир Нишавић (награда Печат вароши Сремскокарловачке), Бранислав Живановић (Бранкова награда), Весна Савић, Душка Радивојевић (награда ДКВ), Драган Бабић, Јан Красни, Емил Курцинак (награда PIF, Загреб) * (Србија)

ДРУШТВО КЊИЖЕВНИКА ВОЈВОДИНЕ
ASSOCIATION DES ÉCRIVAINS DE VOÏVODINE • ASSOCIATION OF WRITERS OF VOJVODINA • SERBIA
Braće Ribnikar 5, 21000 Novi Sad • www.dkv.org.rs • e-mail: greda.dkv@gmail.com • +381 21 6542 432
www.facebook.com/InternationalNoviSadLiteratureFestival
Република Србија Министарство културе и информисања / Serbian Ministry of Culture • Управа за
културу Новог Сада / Novi Sad City Council of Culture • Покрајински секретаријат за културу и јавно
информисање АП Војводине / The Department for Culture of Province of Vojvodina



THE SIXTEENTH INTERNATIONAL NOVI SAD LITERARY FESTIVAL

6th–8th September 2021

Association of Writers of Vojvodina, Novi Sad, Serbia

This is a literature festival featuring poets and critics who represent and promote contemporary literature. More than 950 writers from Serbia and abroad participated in the previous fifteen Festivals, and the impressions of all the participants were very good. They were all satisfied with their stay in Novi Sad and the program of the Festival (participants from France, England, Ireland, Germany, Mexico, Colombia, Bulgaria, Spain, Austria, Switzerland, Norway, Hungary, Sweden, Italy, Luxembourg, Czech Republic, Poland, Russia, Slovakia, Montenegro, Romania, Turkey, Sudan, Denmark, Nigeria, Syria, Morocco, Croatia, Republika Srpska etc.).

The program of the Festival includes afternoon and evening readings and discussions at various venues throughout the city, as well as visiting other towns in Serbia. The readings represent national literatures, groups of authors or single authors. The main event is the evening reading on Trg mladenaca square in the city center, in front of the Poetry Gate. Every year, a symposium is held to discuss important contemporary literary themes.

For the tenth time, there is a guest of the Festival for the purpose of more complete representation of contemporary poetry of one country. The participants will visit the monasteries on Fruška Gora (a mountain near Novi Sad).

Novi Sad is the capital of the Province of Vojvodina and the second biggest city in Serbia. Its population is over 450 000. It is an important economic, culture and university center. The center of the city was built during the 18th and 19th century, and on the opposite bank of the Danube, there is a magnificent fortress built in the 17th century. In Novi Sad, besides ethnic Serb majority, there are representatives of several ethnic groups, the biggest of which are Hungarians. They too have educational, cultural and informative institutions.

During the Festival, a ceremony of awarding the prize to the Young Serbian poet of the Year will be held in Sremski Karlovci.

Every year, International Literary Award Novi Sad is given to a world-renowned living poet for his poetic oeuvre or life achievement in the field of poetry (Christoph Meckel, Jean-Pierre Faye, Ben Okri, Sean O'Brien, Lyubomir Levchev, Kathrin Schmidt, Krzysztof Karasek, Mircea Cartarescu, Antonio Deltoro, Guy Goffette, Thomas Boberg etc.).

Mr Jovan Zivlak, Director of the Festival
Association of Writers of Vojvodina
21000 Novi Sad

Phone: +381 21 6542-432, +381 21 6542-431

E-mail: j47zivlak@sbb.rs; zlatnagrada@neobee.net
www.dkv.org.rs <<http://www.dkv.org.rs/>>

* * *

На Фестивалу ће током три дана бити одржано преко 20 књижевних и музичких програма. Репрезентативни избор ауторских прилога, од поезије до критичких радова, реализован на Фестивалу објавићемо у посебној свесци Златне греде.

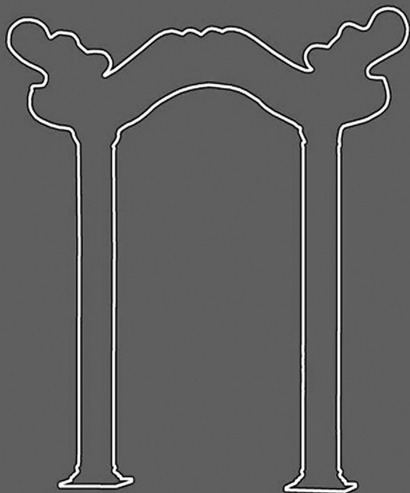
Биће штампан Каталог фестивала, плакате, заставе. Фестивал ће организовати онлајн представљање на фејсбуку.

Фестивал у пуној мери остварује своје циљеве омогућајући проширивање и богаћење културних веза са светом.

Због општих околности и финансијских потешкоћа трајање Фестивала је смањено на три дана, број учесника је у свим програмима смањен.

Фестивал већ три године има наглашене финансијске проблеме. Фестивал је добио скромну помоћ од Градске управе за културу Новог Сада, Републичког министарства и Покрајинског секретаријата за културу иако је проглашен од Асоцијације европских фестивала за изузетан Фестивал међу европским фестивалима

МЕЂУНАРОДНИ НОВОСАДСКИ КЊИЖЕВНИ ФЕСТИВАЛ INTERNATIONAL NOVI SAD LITERATURE FESTIVAL



ДРУШТВО КЊИЖЕВНИКА ВОЈВОДИНЕ
ASSOCIATION DES ÉCRIVAINS DE VOIVODINE



* * *

Ладик Каталин (Нови Сад, 1942), песник, прозаиста, преводилац, перформер, глумица.

У родном граду студирала је на Економском факултету. Студије је наставила на тамошњем драмском студију Академије за позориште.

Сарадник Новосадског радија, потом глумица у Новосадском позоришту, играла је у великом броју ТВ и филмских комада. Водила је поетске рубрике часописа *Élet és Irodalom* као и *Cigányfűró*. Деведесетих година двадесетог века радила је као професор глуме. Наизменично живи и ради у Новом Саду, Будимпешти, и на хрватском острву Хвар. Подједнако је радила и вокалне и визуелне песме, експерименталну музику

и драме, чији је интерпретатор. Делатна је и у хепенингу и Мејл арту или акционим пројектима, позната у свету.

Добитница је бројних награда и признања, међу њима и међународних. Њена су дела преводјена на бројне језике, књиге су јој преведене на српски, хрватски, енглески, француски, италијански језик.

*

Ladik Katalin (Novi Sad, 1942), poet, prose writer, translator, performer, actress.

In her hometown, she studied at the Faculty of Economics. She continued her studies at the local drama studio of the Theater Academy.

An associate of the Novi Sad Radio, then an actress at the Novi

Sad Theater, she played in a huge number of TV and film pieces. She ran the poetry columns of the magazine *Élet és Irodalom* as well as *Cigányfűró*. In the nineties of the twentieth century, she worked as an acting professor. He alternately lives and works in Novi Sad, Budapest, and further on the Croatian island of Hvar. She has equally done vocal and visual songs, experimental music and dramas, of which she is an interpreter. She is also active in happenings and mail art or action projects, known in the world.

She has won numerous awards and recognitions, including international ones. Her works have been translated into numerous languages, her books have been translated into Serbian, Croatian, English, French and Italian.

САДРЖАЈ / CONTENTS

САДРЖАЈ / CONTENTS		JURY EXPLANATION FOR PRESENTING BRANKO'S AWARD LAUREATE	Душка Радивојевић Duška Radivojević	27 28
		ANNOUNCEMENT JELENA MARINKOV	Дамир Смиљанић Damir Smiljanić	28 28
ШЕСНАЕСТИ МЕЂУНАРОДНИ НОВОСАДСКИ КЊИЖЕВНИ ФЕСТИВАЛ	3	Jury's selection for the 61 st Branko's Award of the Association of Writers of Vojvodina	Мирослав Цера Михаиловић Miroslav Cera Mihailović	28 29
THE SIXTEENTH INTERNATIONAL NOVI SAD LITERATURE FESTIVAL	4	Интервју са Јеленом Маринков добитником овогодишње Бранкове награде У ПОЕЗИЈИ ИЗОШТРАВАМ	Марија Шимоковић Marija Simokovic	30 30
Каталин Ладик Ladik Katalin	5 5	СТАЊЕ УНУТРАШЊЕ ЗАТОЧЕНОСТИ	Бојан Јовановић Bojan Jovanović	30 31
Интервју са Дитерот М. Грефом		Разговарала Марија Шимоковић	Славомир Саша Нишавић Slavomir Saša Nišavić	31 31
САДА СМО ДЕО ВЕОМА ПОСЕБНОГ ОБЛИКА		An intervies with this year's Branko's Award laureate Jelena Marinkov	Емил Курцинак Emil Kurcinak	32 32
ИНДУСТРИЈЕ ЗАБАВЕ, КОЈИ ПОДРЖАВА ДРЖАВА, АЛИ СА СВЕ ГЛАСНИЈИМ ПИТАЊИМА: У ЧЕМУ ЈЕ СМИСАО ТОГА?	7	IN POETRY, I SHARPEN THE STATE OF INNER CONFINEMENT	Драган Бабић Dragan Babić	32 32
Интервјуисао Јован Зивлак		Interviewed by Marija Šimoković	Весна Савић Vesna Savić	32 33
Дитер М. Греф	8	Дејвид Бригс David Briggs	Јован Зивлак Jovan Zivlak	33 33
Interview with Dieter M. Greaf		Радивој Шјатинац Radivoj Šajtinac	Јан Красни Jan Krasni	34 34
WE ARE NOW PART OF A VERY SPECIAL FORM OF ENTERTAINMENT INDUSTRY, SUPPORTED BY THE STATE, BUT WITH INCREASINGLY LOUD QUESTIONS: WHAT IS THE POINT OF THAT?		Драган Јовановић Данилов Dragan Jovanović Danilov	Живановић Бранислав Živanović Branislav	34 34
Interviewed by Jovan Zivlak	8	Горан Бабић Goran Babić	THE SIXTEENTH INTERNATIONAL NOVI SAD LITERARY FESTIVAL IS GOING TO BE HELD IN NOVI SAD, FROM 6 TH TO 8 TH SEPTEMBER 2021.	35
Dieter M. Greaf	10	Јелена Ђ. Марићевић Балаћ Jelena Đ. Marićević Balać		
Пабло Лопес Карбаљо ПИШЕМ ЗАТО ШТО ЖЕЛИМ ДА ЖИВИМ ПИШУЋИ, ПИШЕМ ЈЕР ЈЕ ТО ЖИВОТ		Зденка Валент Белић Zdenka Valent Belić	ПРОГРАМ PROGRAMME	36 37
Разговарао Јован Зивлак	11	Небојша Лапчевић Nebojša Lapčević		
Пабло Лопес Карбаљо	12	Бранислав Зубовић Branislav Zubović		
Pablo López Carballo				
I WRITE BECAUSE I WANT TO LIVE BY WRITING, I WRITE BECAUSE IT IS LIFE		Срђан Дамњановић Srđan Damnjanović		
Interviewed by Jovan Zivlak	13			
Pablo López Carballo	14	Корнелија Фараго Faragó Cornélia		
САОПШТЕЊЕ О ДОБИТНИКУ БРАНКОВЕ НАГРАДЕ ЈЕЛЕНИ МАРИНКОВ		Владимир Гвозден Vladimir Gvozden		
Образложење жирија за доделу 61. Бранкове награде		Алпар Лошонц Losoncz Alpár		
Друштва књижевника војводине	15	Драган Проле Dragan Prole		



Интервју са Дитером

М. Грефом

**САДА СМО ДЕО ВЕОМА
ПОСЕБНОГ ОБЛИКА
ИНДУСТРИЈЕ ЗАБАВЕ,
КОЈИ ПОДРЖАВА
ДРЖАВА, АЛИ СА СВЕ
ГЛАСНИЈИМ ПИТАЊИМА:
КОЈИ ЈЕ СМИСАО ТОГА?**

Интервјуисао Јован Зивлак

Када сте почели да пишете поезију, шта сте очекивали?

Имао сам 15 година и очекивао сам славу. Написао сам 1975. своје прве песме. У то време мање или више успешни уметници и аутори имали су истакнуто место у јавном животу. Заинтересовани су знали њихова имена и разговарали о њиховим позицијама, новим књигама. Они су били дубоко потребни многим људима који су тражили ново друштво без експлоатације. Слобода уметности чинила ми се као начин да живот учиним дубљим, богатијим, шаренијим, ентузијастичнијим и поетичнијим.

Припадате линији која више верује у писање него у глас. Ваше поверење у писане и визуелне форме држи да се поезија може приближити функцији слике. Па ипак, хоризонт савремене трауматичне историје појављује се у вашим песмама. Да ли је то приближавање Малармеа Хајнеу и Брехту?

Глас ми је такође важан. Аустријски писац Ернст Јандл један је од мојих омиљених песника, чуо сам његова читања у Лудвигсхафену, Хајделбергу и Берлину, која су ме дубоко импресионирала. Такође и музика Лори Андерсон. Али у праву сте, последњих година визуелни ниво ме привлачи јаче од акустичног. Своје песничко дело схватам као посебан облик уметничког рада, називам га хибридна поезија. То за мене значи да ми писање није једина техника, додајем посебно фотографије. Један од мојих првих, иначе, "снимио" сам



у Новом Саду 2008. године, на рубу вашег трећег фестивала, кад смо напустили ресторан. Ова фотографија је 2014. била део моје прве изложбе, у Literatur museum der Moderne у Марбаху и на Литерарише колоквијум Берлин. На фотографији видите кућу, аутомобил, артиљеријску гранату. Да, "трауматична историја". Да поново поменем Ернста Јандла. Од њега сам у врло младим годинама научио да користим технике авангарде, али са политичким интересима. Научио сам да нема потребе да се одлучујете између њих, можете то комбиновати.

Уместо да говори о свету, да ли је поезија постала езотерична тема која чека неизвесну будућност?

Не за мене. Пишем о "свету". О мом наслеђу из амбициозне породице радничке класе на југозападу Немачке, о мојим искуствима са радикалном левицом крајем седамдесетих, о немачкој историји, Аушвицу, Стаљинграду, војним телима и телима побуне. Али и у другим земљама дубоко сам заинтересован за њихову савремену историју.

Шта је поезија у савременој Немачкој. Да ли је то нека врста пређутаног језика у свету у коме тржишне силе владају и обликују човека?

Поезија је у Немачкој вишеструка. Главна тенденција је врло уметничка. Многи песници раде на високом нивоу, веома су образовани и добро обучени. Како сам почео, могли сте да занемарите озбиљне позиције, али у међувремену је ово тешко. Кад сам почео, било је много простора за добре ауторе. То се променило. Сада седимо преблизу заједно. Толико гласова. Ко треба да нас чује и чита, ко треба да противречи? Живимо у богатом друштву, а песници су део тога. Ја лично не волим ову атмосферу. Више бих волео више простора. Када сам почињао, била ми је потребна уметност попут здравог ваздуха. Сада сам део веома посебног облика индустрије забаве, који подржава држава, али са све гласнијим питањима: у чему је смисао тога? Многи песници и други уметници сада живе у културној касти, постајући све већи и већи. Веома сам иритиран због тог развоја.



*

* * *

Дитер М. Греф (рођен 1960), живи у Берлину. Објавио је пет књига песама код значајних немачких издавача (као што су Зуркамп, Бритерих, Франкфуртски издавачки завод), а књиге су му објављиване и у САД, Хрватској, Француској и Народној Републици Кини. Осим поезијом, бави се и издаваштвом, критиком, а предавао је као гостујући професор на Немачком институту за књижевност у Лајпцигу. Од 2014. године излаже своје фото-радове: "Хибридна поезија". Међу важнијим стипендијским боравцима које је добио на основу своје књижевне делатности треба поменути Вилу Масимо у Риму, Немачку кућу на Универзитету у Њујорку, Центар за немачке студије у Венецији, Вилу Камогава у Кјотоу, Академију културе Тараба у Истамбулу. Добитник је једне од најзначајнијих књижевних награда у Немачкој *Књижевна награда Леонс и Лена града Дармштата*. Од 1996 године члан је немачког ПЕН Центра.

**WE ARE NOW PART
OF A VERY SPECIAL FORM
OF ENTERTAINMENT
INDUSTRY, SUPPORTED
BY THE STATE, BUT WITH
INCREASINGLY LOUD
QUESTIONS: WHAT
IS THE POINT OF THAT?**

*Interview with Dieter M. Greaf
Interviewed by Jovan Zivlak*

*When you started writing poetry,
what did you expect?*

I was 15 years old and expected fame. 1975 I wrote my first poems. In that time, more or less successful artists and authors had a prominent place in public life. Interested people knew their names and discussed their positions, their new books. They were deeply necessary for many people, looking for a new society without exploitation. Freedom of the arts seemed for me a way, to make life deeper, richer, more colorful, more enthusiastic and more poetic.

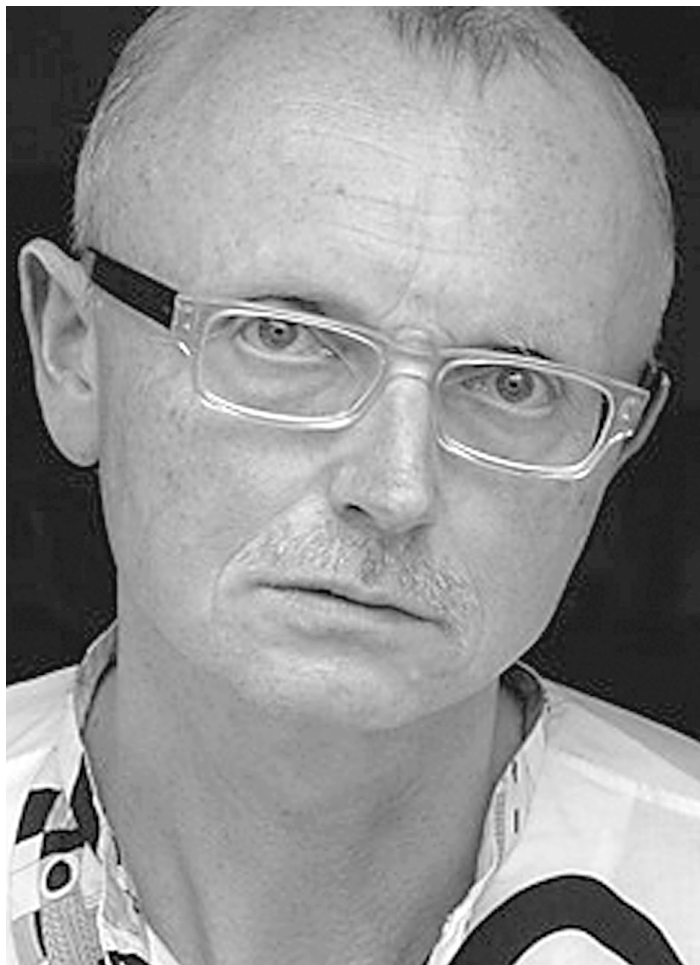
You belong to a position line that believes more in writing than in voice. Your confidence in written and visual forms holds that poetry can approach the function of the image. And yet the horizon of contemporary traumatic history appears in your poems. Bringing Mallarmé closer to Heine and Brecht?

The voice is also important for me. The Austrian author Ernst Jandl is one of my favorite poets, I heard readings of him in Ludwigshafen, Heidelberg and Berlin, that impressed me deeply. Also the music of Laurie Anderson. But you're right, in the last years the visual level attracts me stronger than the acoustic. I understand my poetical work as a special form of art work, I call it *Hybride Poetry*. That means for me, that writing is not my only technique, I'm adding especially photos. One of my first, by the way, I "shot" in Novi Sad, 2008, on the edge of your third festival, as we left a restaurant. This photo was 2014 part of my first exhibition, at Literaturmuseum der Moderne in Marbach and at Literarisches Colloquium Berlin. You see on the photo a house, a car, an artillery shell. Yes, "traumatic history". Let me mention Ernst Jandl again. From him I learned in very young years, to use vanguard techniques, but with political interests. I learned, that there is no need to decide between them, you can combine it.

Instead of talking about the world, has poetry become an esoteric subject waiting for an uncertain future?

Not for me. I'm writing about "the world". About my heritage from a aspiring working class family in the southwest of Germany, about my experiences with the radical left in the late Seventies, about German history, Auschwitz, Stalingrad, military bodies and the bodies of rebellion. But also in other countries I'm deeply interested in their contemporary history.

What is poetry in modern Germany. Is it a kind of silenced language in a world where market forces rule and shape man?





Poetry is in Germany manifold. The main tendency is very artistic. A lot of poets are working on a high level, they are very educated and well-trained. As I started, you could overlook the serious positions, but in the meantime this is difficult. As I started, there was a lot of space for good authors. That changed. Now we are sitting too close together. So many voices. Who should hear and read all of us, who should contradict? We are living in an affluent society, and the poets are part of that. I personally do not like this atmosphere. I would prefer much more space. As I started, I needed art like healthy air. Now I'm a part of a very special form of entertainment industries, state-aided, but with questions getting louder: what's the sense of that? A lot of poets and other art people are living now in a cultural caste, getting bigger and bigger. I'm very irritated about that development.

*

Dieter M. Greaf (born 1960), lives in Berlin. He has published five books of poems with important German publishers (such as Zurkamp, Briterich, Frankfurt Publishing House), and his books have been published in the USA, Croatia, France and the People's Republic of China. In addition to poetry, he is also engaged in publishing, criticism, and taught as a visiting professor at the German Institute of Literature in Leipzig. Since 2014, he has been exhibiting his photo works: "Hybrid Poetry". Among the most important scholarship recipients he received on the basis of his literary activity are Villa Massimo in Rome, the German House at the University of New York, the Center for German Studies in Venice, Villa Kamogawa in Kyoto, and the Tarabja Academy of Culture in Istanbul. He is the winner of one of the most important literary awards in Germany, the Leons and Lena Literary Award of the city of Darmstadt. He has been a member of the German PEN Center since 1996.

* * *

Пабло Лопес Карбаљо
ПИШЕМ ЗАТО ШТО
ЖЕЛИМ ДА ЖИВИМ
ПИШУЋИ, ПИШЕМ ЈЕР
ЈЕ ТО ЖИВОТ
Разговарао Јован Зивлак

Када сте почели да пишете поезију, шта сте очекивали?

Сматрам да се ништа не може очекивати. Све што пронађемо у песми је поклон. Почињем да пишем не знајући шта је то, занесен, без жеље за савршенством. За мене поезија никада није била само проблем технике. Мислим да писање увек треба да буде у служби неких других питања која пуслирају у песми. Особеност песника је проналажење облика, превазилажењем технике, који ће му постати пријатељ. Пишем зато што желим да живим пишући, пишем јер је то живот. Не могу да замислим ништа друго, све друго је животарење.

Вашу поезију, имам утисак, чине осветљени тренуци

сећања. Нисмо сигурни чиме су повезани ови тренуци. Да ли су стварни или су попут паучине снова. Време је апстрактно и наше искуство времена је апстрактно. Имам утисак да се у својој поезији борите са језиком као крхким доказом нашег постојања.

У шпанском језику дефиниција за "време" је: "трајање ствари подложних промени". То је дефиниција која одређује меру, не само речи, већ и егзистенције. Доживљај времена је крхак као и ми сами. Сесар Ваљехо то јасно види у песничкој збирци "Трилсе", то је једно од најзанимљивијих питања те књиге. Уметност такође, од авангардних покрета, зна да је раскол између људског бића и великих менталних ослонаца, непроменљивих категорија, најјачи. Песма је место где се сливају сва времена. Нема потребе уводити апстрактну темпоралност поред ове коју живимо. Све оно што је икада написано, насликано, компоновано, итд. пре него што ћемо ми доћи, као да управо сада настаје. И има свој смисао



Ninoslava Samardžija PR

Utr Salašarski špajz

Trg Republike 18 Novi Sad

Pib 109316441

Mb 64089048

Žr.rn 340-11415687-77 Erste bank

0216610802

062 317 137

постојања само ако то уклопимо у нашу садашњост, у наш живот.

Моја последња објављена књига *Губљење природе* (*Perder naturaleza*, Trea, 2021) управо је смештена у трајање, односно, у оно тешко сидрење које покушавају да изведу ствари док се одвијају, мењају и прате свој неумитни преображај. Време као апстрактна претпоставка егзистенције настоји да постане опипљиво преко повезаности између прошлости и садашњости, митске наратије и свакодневног живљења, у пракси која се, упркос свести о неухватљивости тренутка не одриче свог утиска, анализе и представе: населити / обалу / приказати / воду. Због тога облици налазе своје место само у веома кратким интервалима, у неким случајевима прогресивним, а понекада уметнутим у изглобљену мрежу веза. Међутим, памћење је механизам који покреће тај импулс разумевања ствари и односа који прате и објашњавају ток живота.

Тај однос са временом такође је постојао у мојој првој књизи *О пронађеним руинама* (*Sobre unas ruinas encontradas*, La Garúa, 2010), која је окарактерисана и као књига против љубави. Полазећи од чињенице да је концепт љубави, тако како га обично користимо, превише контаминиран и да се, у наше време, користи за све врсте циљева за која не постоје оправдања, сматрам важним рад на размонитиравању таквих конструкта. Јасно да ме занимају лични односи и њима изазвана осећања, али не верујем да се она могу затворити у нешто тако мало поуздано и поједностављено попут онога што називамо љубављу. Сматрам, напротив, да је размишљање о језику, његовој употреби и могућностима што се тиче стварности, ближе покушају да се она објасне од њиховог површног описивања. За мене, једина могућа тема песме била би језик и његов однос са светом а тако и са временом; увек извиру нове стварности које треба именовати, али верујем да би писање о конкретним и



унапред одређеним темама било апсолутно неделотворно. Исто такво је и писање песама на класичне теме и поигравање са звуком, метриком, избор и комбинација речи или њихови ефекти. Било би врло сужено у изгубила би се прилика за стварање поезије. Можда у прошлим временима то није било тако, али сада, овде где се налазимо, то за мене не би имало смисла.

*Шта је заиста поезија.
Предмет који сведочи о себи,
ствар, предмет који можемо
повезати са културом, или
писмо које нема адресата, али
има признање?*

У мојим песмама постоји нешто моје, из мог животног искуства, али то није исповест нити је преношење одређеног садржаја. Постоје непримећене ствари које су ушле у песму и друге које су се у њој очигледно преобразиле. Као што каже песникиња Олвидо Гарсија

Валдес, поезија је "страно тело", она је излашла из нас али се затим отуђила.

У сваком случају, ни анегдоте ни теме не чине поезију, оно што је важно за песму, то је њен сопствени капацитет преживљавања у свету. Читаоца може заинтересовати, или не, нема ничега више осим тога. Не верујем песницима који кажу да својим стиховима нешто мењају, или да тематизују социјалне проблеме верујући да су због тога ближе осветљавању или проблематизовању стварности. Нема ничега револуционарнијег у данашње време него бавити се језиком који је материјал песме, то не смемо заборавити.

Шта је поезија у савременој Шпанији. Да ли је то нека врста пређутаног језика у свету у коме тржишне силе владају и обликују човека?

Очигледно је да живимо у свету којим влада капитализам и, нужно, његово функционисање



доноси неједнакост, сиромаштво итд. С једне стране поезија не може да побегне од свега тога, то је неизбежно, све је део те целине. Али верујем да песма има другу димензију која томе измиче и може бити у исто време бег и критика, може произвести свест или обезбедити простор у коме је живот могућ. Поезија је начин живота, и то не само писање, већ и читање других аутора. Читање поезије то је избор постојања у свету на другачији начин. Њено време и њен ритам лоше се уклапају у садашњи облик друштвено-економског устројства заснованог на учинку и продуктивности. Због тога такође представља облик отпора, и у исто време, она је сврсисходна: допушта нам да замислимо друге начине деловања, мишљења, односа итд. У Шпанији, исто као и у многим другим крајевима, за све те облике има простора.

Поетике које ме занимају раскидају са помиришвом употребом језика. Наравно да то

није ништа ново, многи песници у свим историјским периодима сретали су се са покушајима замрзавања језика, повезивања поетског језика и доминантног дискурса који на крају генеришу једнообразну панораму у естетском и хијерархијску у социјалном погледу. Особеност тражи време.

*

Пабло Лопес Карбаљо

(Pablo López Carballo, 1983, Какабелос-Леон, Шпанија) професор хиспаноамеричке књижевности на Универзитету Комплутенсе у Мадриду (UCM). Докторирао је у области шпанске и хиспаноамеричке књижевности на Универзитету у Саламанки. Своје академско образовање стекао је на истом универзитету као и на универзитетима у Сијени и Гранади где је дипломирао хиспанску филологију као и теорију књижевности и упоредну

књижевност. Радио је као лектор шпанског језика у Фиренци и на истраживачким пројектима на универзитету у Торину и Ибероамеричком институту у Берлину.

Објавио је песничке збирке *О пронађеним руинама* (*Sobre unas ruinas encontradas*, La Garúa, 2010), *Ko ти заповеда* (*Quien manda uno*, Colección Transatlántica, 2012), *Диктатура песниктве* (*La dictadura de la perspectiva*, Trea, 2017), *Губљење природе* (*Perder naturaleza*, Trea, 2021) као и књигу прозе *Стварај светове и ископај ми очи* (*Crea mundos y te sacarán los ojos*, El Gaviero, 2012). У Италији је објављена антологија његове поезије под насловом *La precisione dell'indifferenza* (Carteggi letterari, 2016, Trad. Lorenzo Mari). Песме и приче објавио је у више књижевних часописа у Италији, Мексику, Колумбији, Перуу и Шпанији.

Као критичар основао је и водио портал књижевне критике *Afterpost* 2007–2010 и сарађивао са различитим медијима.

Превео је више песама младих италијанских као и истакнутих песника попут Едоарда Сангвинетија, Андрее Занзота, Антонија Порте или Виторија Серенија и Бартала Катафија. Заједно са Росом Бенеитес приредио је за штампу и превео есеј *Како да се претворимо у историјске материјалисте? (¿Cómo convertirnos en materialistas históricos?)*.

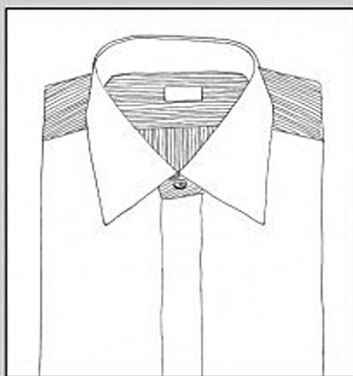
Приредио је песничку збирку *Стакло које се разматива* (*El cristal que se desdobra*) Лоренса Гарсије Бере (Lorenzo García Vega, Amargord, 2016), последњег песника Групе *Орихенес* и једног од најзначајнијих обновитеља хиспаноамеричке поезије.

Од 2007–2010. био је сарадник радио емисије *Definición de savia* а у периоду од 2013–2015. сарађивао је са позоришним и ликовним уметницима на остварењу неколико сценских и сценско-ликовних дела.

Превод са шпанског и на енглески **Душка Радивојевић** и **Драган Бабић**

PABLO LÓPEZ-CARBALLO

La precisione dell'indifferenza



Carteggi Letterari

le edizioni

* * *

Pablo López Carballo
I WRITE BECAUSE I WANT
TO LIVE BY WRITING,
I WRITE BECAUSE
IT IS LIFE

Interviewed by Jovan Zivlak

When you started writing poetry, what did you expect?

I think that nothing can be expected. Everything we find in a poem is a gift. I start writing without knowing what that is, and I am enraptured, without a desire for perfection. For me, poetry has never been just a problem of technique. I think that writing should always be in the service of other issues that are pulsating in the poem. The peculiarity of the poet is finding a form and overcoming the technique that will become his friend. I write because I want to live by writing, I write because it is life. I can't imagine anything else, everything else is vegetating.

Your poetry, I have an impression, is made up of illuminated moments of memory. We are not sure what these moments are connected with. Are they real or are they like a cobweb of dreams. Time is abstract and our experience of time is abstract. I have the impression that in your poetry you are wrestling with language as a fragile proof of our existence.

In Spanish, the definition of "time" is "the duration of things subject to change." It is the definition that determines the measure, not only of words, but also of existence. The experience of time is as fragile as we are. César Vallejo clearly sees that in the poetry collection *Trilce*, that this is one of the most interesting questions in that collection. Art has also, since avant-garde movements, known that the biggest rifts is the rift between the human being and the great mental support, the unchanging categories.

The poem is a place where all times flow. There is no need to



introduce abstract temporality next to the one we live in. It seems that everything that has ever been written, painted, composed, etc. before we come, is being created right now. And it has its meaning of existence only if we fit it into our present, into our life.

My most recent book, *The Loss of Nature* (*Perder naturaleza*, Trea, 2021), is just set in duration, that is, in that difficult anchoring of things as they unfold, change and follow their inevitable transformation. Time as an abstract presupposition of existence tends to become tangible through the connection between the past and the present, the mythical narrative and the everyday life, in a practice that, despite the awareness of the elusiveness of the moment does not give up its impression, analysis and performance: to inhabit / the coast / to show / the water. That's why the shapes come in intervals, in some cases progressive intervals, and are sometimes inserted into a hollowed-out network of connections. However, memory is the mechanism that drives that impulse to understand things and relationships that follow and explain the course of life.

This relationship with time also existed in my first book *On Found Ruins* (*Sobre unas ruinas encontradas*, La Garúa, 2010),

which was also characterized as a book against love. Starting from the fact that the concept of love, as we usually use it, is too contaminated and that, in our time, it is used for all kinds of purposes for which there are no justifications, I consider it important to work on dismantling those constructs. I am clearly interested in personal relationships and the feelings that are evoked by them, but I do not believe that they can be enclosed by something as unreliable and simplified as the thing we call love. I think, on the contrary, that thinking about the language, its use, and the possibilities regarding the reality is closer to explaining it than its superficial description. For me, the only possible theme of a poem would be the language and its relationship with the world and thus with time; new realities are always arising and need to be named, but I believe that writing about specific and predetermined topics would be absolutely ineffective. The same is with writing poems on classic topics and playing with the sound, metrics, choice, and combination of words and their effects. That would be very narrow and the opportunity to create poetry would be lost. It may not have been like that in the past, but now, where I am, it would not make sense to me.



What really is poetry? An object that testifies to itself, a thing, an object that we can connect with culture, or a letter that has no addressee but has a confession?

There is something of mine in my poems, from my life experience, but it's not a confession nor is it a transmission of a certain content. There are unnoticed things that entered the song and others that were obviously transformed in it. As the poet Olvido García Valdés says, poetry is a "foreign body", it came out of us but then became alienated.

In any case, neither anecdotes nor themes make up poetry – what is important for a poem is its own capacity to survive in the world. The reader may be interested, or not, and there is nothing more than that. I don't believe in poets who say that they change something through their verses, or that they thematize social problems, believing that because of that they are closer to illuminating or problematizing the reality. There is nothing more revolutionary nowadays than dealing with the language

that is the material of the poem, and we must not forget that.

What is poetry in modern Spain? Is it a kind of silenced language in a world where market forces rule and shape the people?

It's obvious that we live in a world ruled by capitalism and, necessarily, its functioning brings inequality, poverty, etc. On the one hand, poetry can't escape from all that – it's inevitable, everything is part of that whole. But I believe that the poem has another dimension that eludes it and can be at the same time an escape and a critique, and it can produce awareness or provide a space in which life is possible. Poetry is a way of life, and not only writing, but also reading by other authors. Reading poetry is a choice of existence in the world in a different way. Its time and rhythm don't fit well into the current form of socio-economic structure based on performance and productivity. In Spain, as in many other regions, there is room for all these forms.

The poetics that interest me break away from the conciliatory use of language. Of course, this is

nothing new – many poets in all historical periods have encountered attempts to freeze language, connect poetic language and dominant discourse, which ultimately generate a uniform panorama in aesthetic and hierarchical in social terms. Developing specific features takes time.

*

Pablo López Carballo (1983, Cacabelos, León, Spain) is a professor of Hispanic Literature at the Complutense University of Madrid (UCM). He received his PhD on the Spanish and Hispanic literature at the University of Salamanca. He studied at the Universities in Siena and Granada, where he graduated Hispanic Philology, as well as Theory of Literature and Comparative Literature. He worked as a Spanish lecturer in Firenze and was a researcher in Torino and Berlin.

He published the following poetry collections: *Sobre unas ruinas encontrada* (2010), *Quien manda uno* (2012), *La dictadura de la perspectiva* (2017), *Perder naturaleza* (2021), as well as a prose book *Crea mundos y te sacarán los ojos* (2012). In Italy, his collection of poetry was published under the title *La precisione dell'indifferenza* (2016). He published poems and short stories in Italian, Mexican, Colombian, Peruvian, and Spanish magazines.

As a literary critic, he published and edited the portal *Afterpost* from 2007 to 2010, and collaborated with various publications.

He translated several Italian poets, together with Rosa Beneites published and translated the essay *Cómo convertirnos en materialistas históricos?* He edited the poetry collection *El cristal que se desdobra* by Lorenzo García Vega (2016), the last poet of the Grupo Orígenes and one of the most influential renovator of the Hispanic poetry.

He collaborated with radio shows, theatric companies, and visual artists.

Translated by **Duška Radivojević**
and **Dragan Babić**



* * *

САОПШТЕЊЕ О ДОБИТНИКУ БРАНКОВЕ НАГРАДЕ ЈЕЛЕНИ МАРИНКОВ Образложење жирија за доделу 61. Бранкове награде Друштва књижевника Војводине

На заједничкој седници жирија за доделу Бранкове награде Друштва књижевника Војводине, која се у Новом Саду уручује песницима у оквиру Међународног новосадског књижевног фестивала, 7. 9. 2021. године, жири у саставу: Марија Шимоковић (председник), Драган Јовановић Данилов и Славомир Нишавић, донео је једногласну одлуку да се 61. Бранкова наград додели

ЈЕЛЕНИ МАРИНКОВ

За књигу

Карантин у паклу

Књижевна радионица Рашић,
Београд, 2021.

У складу са Правилником, жири Бранкове награде је разматрао осам наслова пристиглих на конкурс и одлучио да овом наградом овенча Јелену Маринков.

Током протекле деценије могли смо сведочити како младе

песникиње и песници све теже и све касније успевају да објаве прву књигу. Уколико изузмемо рецентне едиције и Фестивале, увидећемо да је један од разлога смањеног поља могућности артикулације младих песничких гласова, њихове перцепције, захтева и рецепције, гашење појединих значајних издавачких кућа. О томе можда најбоље говори и број књига који сваке године пристижу на конкурс. Међутим, пример који улива оптимизам јесте чињеница да се претходних година појавило неколико издавачких предузећа/едиција оформљених у смеру неговања савремене поезије и промовисања поезије најмлађе генерације.

Овогодишња добитница Бранкове награде која се додељује за прву књигу аутору до 29. година за књигу која је објављена између две доделе награде, Јелена Маринков рођена је 1993. године у Кикинди. Дипломирала је на Филолошком факултету у Београду. Мастер студије завршила је на истом факултету. Тренутно је докторанд на модулу Српска књижевност. Бави се научно истраживачким радом, објављује радове у научним часописима и зборницима, књижевну критику, поезију и прозу у периодици. Добитница је награде Ђура Ђуканов 2015.

године за збирку прича *Испуштене приче*, награде Бач у Елемиру за хумористичко-сатиричну причу 2017. године и прве награде на конкурс за најбољи есеј о Дису 2020. Њен рукопис поезије био је у ужом избору за награде младим песницима Млади Дис и Мак Диздар 2020. године.

Њена прва збирка песама *Карантин у паклу* увезују у кохерентну целину брижљиво сортиране каталоге промашених живота, промашених љубави, промашених циљева, промашених времена и места, промашених путева који не воде ка хепиенду, па отуда и толико упечатљивих песама које су, далеко од сваке баналности и патетике, сирове и сурове у својим исказима, Равнодушност према сопственим и туђим животима јесте оно што обједињује све фикционализоване лирске субјекте: мушке, женске и анималне, што карактерише њену књигу. Песничко ја, из које год га перспективе посматрамо, сведочи о промашеном животу, сродницима пријатељима и љубавницима без калкулисања, јер не жели некаквим уметничким тривијалностима и хокус-покусима да утиче на оно што мора бити написано тако или никако другачије. Написати нешто што очарава, али још више интригира, узнемирава и згражава, нешто јединствено и убедљиво, а зачињено равнодушношћу и без самосажаљевања, могу само они који су сигурни у то да ће њихов песнички језик издржати сву семантичку бруталност. Овакву поезију могу да пишу само они који не држе много до последица контроверзног огољавања контаминираног унутрашњег света, али и стварности доживљене искључиво као производ неправди и бесмислености. Песме из *Карантина у паклу* су простори некадашње среће који су надживели сваку несрећну мисао о њима.

Иза песама Јелене Маринков стоји завидан културни капитал. Но, оно што је најлепше је што је песникиња показала да тек



уроњеност у пресан животни
реалитет може донети вредну
и јаку поезију. Леп вектор
песничке осетљивости стоји иза
ове збирке срећно пронађеног
наслова, који и сам представља
јасну индикацију читаоцу
и уводи га у један аутентичан
поетски свет. Најснажније оружје
Јелене Маринков је поетичко
огољавање сопствене интиме.
Огољавање свакодневног ужаса.
Ударцем у плексус читаоца
шокира и буди из учмалости.
Њен лирски субјект није
једноставан. На том плану јавља
се полицентричност. Њени
лирски јунаци су постављени
на тегабној друштвеној
вертикали.

У Новом Саду,
августа 2021. године

Жири награде:
Марија Шимоковић, председник
Драган Јовановић Данилов
Славомир Нишавић

JURY EXPLANATION FOR PRESENTING BRANKO'S AWARD LAUREATE ANNOUNCEMENT JELENA MARINKOV Jury's selection for the 61st Branko's Award of the Association of Writers of Vojvodina

On the jury's session for the
Branko's Award of the Association
of Writers of Vojvodina that is
presented during the International
Novi Sad Literary Festival on
September 7th 2021, the jury –
Marija Šimoković (president of the
jury), Dragan Jovanović Danilov,
and Slavomir Nišavić – has reached
a unanimous decision to award the
61st Branko's Award to

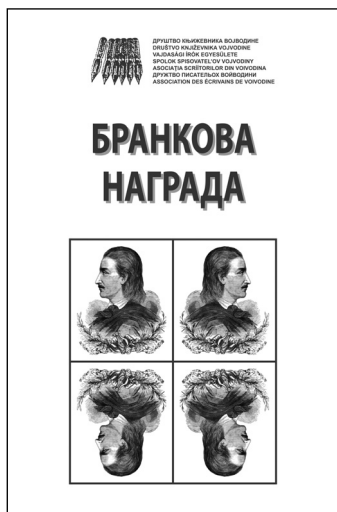
JELENA MARINKOV
for her poetry collection
Quarantine in Hell
(*Karantin u paklu*)
(Književna radionica Rašić,
Belgrade, 2021)

In accordance with the rules,
the jury of the Branko's Award has
considered eight poetry
collections that answered the open
call and decided to honor Jelena
Marinkov. Over the past decade,
we have been witnessing the fact
that young poetesses and poets
are receiving a chance to publish
their first books in a harder way
and after a certain period. If we
exclude recently founded editions

and different poetry festivals, we
will see that one of the reasons for
the reduced field of possibilities for
the articulation of young poetic
voices, their perception, demands,
and reception, is the closure of
important publishing houses. This
is perhaps best seen in the number
of books that arrive each year.
However, an example that inspires
optimism is the fact that in
previous years there have been
several publishing houses and
editions formed in the direction of
nurturing contemporary poetry
and promoting the poetry written
by the youngest generation.

Jelena Marinkov, this year's
recipient of the Branko's Award
that awards debut poetry
collections of poets younger than
29, was born in Kikinda in 1993.
She graduated from the Faculty of
Philology in Belgrade, where she
completed her master's studies,
and is now a PhD candidate on the
Serbian Literature Module. She is a
researcher, a collaborator of
scientific publications, almanacs,
and magazines as a critic, poet,
and prose writer. She was the
recipient of the Đura Đukanov
Award in 2015 for her collection
of short stories, *Released Stories*,
the Elemir Ball Award for the
humorous and satirical short story,
and the first award in the
competition for the best essay on
Dis. Her manuscript was shortlisted
for the Young Dis and Mak Dizdar
Awards for young poets.

Her first collection of poems,
Quarantine in Hell, brings together
carefully sorted catalogs of missed
lives, missed loves, missed goals,
missed times, and places, missed
paths that do not lead to a happy
ending, and hence so many
impressive poems that are far from
anything banal and pathetic, raw
and cruel in their statements,
Indifference to her own and other
people's lives unites all
fictionalized lyrical subjects – male,
female, and animal – which
characterizes the entire collection.
The poetic self, from whatever
perspective we look at it, testifies
to a failed life, relatives, friends,
and lovers without calculation,
because it does not want to use
any artistic trivia and hocus-pocus
to influence what must be written
one way or another. Writing

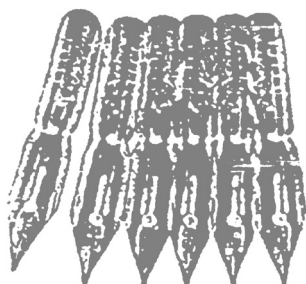


something that is amazing, but also intriguing, disturbing, and disgusting, something unique and convincing, and spiced with indifference and without self-pity, can only be done by those who are sure that their poetic language will withstand all the semantic brutality. Such poetry can be written only by those who do not care much about the consequences of the controversial exposure of the contaminated inner world, but also the reality experienced exclusively as a product of injustice and meaninglessness. The poems from *Quarantine in Hell* are spaces of former happiness that have outlived every unfortunate thought about them.

Behind Jelena Marinkov's poems is an enviable cultural capital. But, what is the most beautiful feature is that the poetess showed that only immersion in the pressing reality of life can bring valuable and strong poetry. A beautiful vector of poetic sensitivity stands behind this collection that features an adequate title which itself represents a clear indication to the readers and introduces them to an authentic poetic world. Jelena Marinkov's strongest feature is the poetic exposure of her own intimacy. The exposure of everyday horror. By striking the readers in the plexus, the poetess shocks them and wakes them up from their slumber. Her lyrical subject is not simple. Polycentrism appears in that respect, and her lyrical heroes are placed on a difficult social vertical.

Novi Sad, August 2021

The jury of the award:
Marija Šimoković
(president of the jury)
Dragan Jovanović Danilov
Slavomir Nišavić



* * *

У ПОЕЗИЈИ ИЗОШТРАВАМ СТАЊЕ УНУТРАШЊЕ ЗАТОЧЕНОСТИ

*Интервју са Јеленом Маринков
добитником овогодишње
Бранкове награде
Разговарала Марија
Шимоковић*

Шта је за вас песма?

За мене је песма ударац у плексус, стиснута песница у боксерској рукавици, без обзира на степен финоће језичког ткања. С песмом на уснама улази се у животни ринг, песма суочава са суровом свакодневицом и скида копрену с очију. Као путоказ кроз освешћивање и разобручавање, песма је подземна река. Добра песма искључује равнодушност и често се чини непримереном јер задира предубоко у нас, у пуноћу и у пустош наших светова.

*Како је књига "Карантин
у паклу" добила тај наслов?*

Збирка је добила наслов по истоименој песни, која није непосредно повезана са својеврсним кућним притвором у коме смо се силом прилика налазили претходне године, иако је та ситуација свакако пробудила богате асоцијације. Сматрам да наслов на савршен начин репрезентује атмосферу збирке, с обзиром на то да лирске субјекте повезује стање унутрашњег пакла, концентричне затворености. Мом уреднику овај наслов учинио се нарочито звучним и сигнификантним.

*Шта бисте као критичар
рекли о свом ауторском првенцу?*

Моја поезија је комуникативна, приступачна, није херметична, али то не значи да прави вредносне уступке. Борбена је и ангажована, јака и директна, субверзивна тематски, али и у језичком изразу, укључује фразеологизме, колоквијализме, па и вулгаризме као саставне делове поетског говора и живота. У мојим песмама изражен је јак, несупрегнут

витализам. Експанзија телесности осенчена је болешћу и смрћу. Збирка *Карантин у паклу* огласила се буком и бесом жене као друштвеног субјекта, али без позерских отклона, претенциозности и патетике. Женско искуство је најзаступљеније, али плурализам није запостављен. Ова збирка није централизована, у себи сабира читав живот: детињство, породицу, партнерске односе, шире схваћене међуљудске релације, горуће друштвене теме и потрагу за идентитетским упориштима. Између егзистенције и метафизике бира егзистенцију. Настојала сам да певам и о ономе што друштво усађује у јединку, о оптерећењима које друштво продукује. Равнодушност се код субјеката испоставља као механизам одбране, јер постоји уверење да се ништа неће променити, које изнова и изнова добија спољашњу потврду. Сви дубоко интимни неспокоји и недоумице испуштају се кроз тело, тело прво попушта пред нагомиланим траумама, неретко уписаним у обрасце аутодеструктивног понашања. Док *ослушкујеш сопствену неартикулисаност* ("Пирани"), док слушаш тело и тамне нагоне, полако стижеш до првих артикулација. Зато треба проговорити, јер говор је оружје у борби против насиља и опресије. Ослобођена артикулација треба да буде попут Лернејске хидре – кад се једној речи посече глава, две нове треба да буду казане.

*Како дефинишете свој
песнички поступак?*

Свој песнички поступак дефинишем као огољавање. Љубомир Симовић је лепо приметио да пакао, као и песма, није ништа друго до јаснија и изоштренија слика стварности. У својој поезији изоштравам стање унутрашње заточености. Служим се елементима естетике шока и провокацијом, неуобичајеном перспективизацијом, иронизацијом у поентирању, којом се тежиште неретко помера с једне тачке на другу.

IN POETRY, I SHARPEN THE STATE OF INNER CONFINEMENT

An interview with this year's

Branko's Award laureate

Jelena Marinkov

Interviewed by Marija Šimoković

What does a poem mean to you?

For me, a poem is a blow to the plexus, a clenched fist in a boxing glove, regardless of the degree of the refinement of the language weave. With the poem on your lips, you enter the ring of life, the poem confronts the cruel everyday life and removes the veil from their eyes. As a signpost through sanctification and disenfranchisement, the poem is an underground river. A good poem excludes indifference and often seems inappropriate because it penetrates into us too deeply, into the fullness, and desolation of our worlds.

*How did the collection
Quarantine in Hell received its title?*

The collection received its title after the eponymous poem that isn't necessarily connected to the home isolation we've been in last year, though this situation sparked rich associations too. I think that this title perfectly presents the atmosphere of the collection since all lyrical subjects are connected by the state of inner hell and concentrated isolation. My editor thought this title was resonant and significant.

*How would you grade your book
as a critic?*

My poetry is communicative, accessible, not hermetic, but that does not mean that it makes value concessions. It's combative and engaged, strong and direct, thematically subversive, but also in linguistic expression, it includes phraseologisms, colloquialisms, and even vulgarisms as integral parts of poetic speech and life. In my poems, a strong, unbridled vitality is expressed. The expansion of the flesh is overshadowed by disease and death. The collection *Quarantine in Hell* sounded like

sound and the fury of a woman as a social subject, but without poser's deviations, pretentiousness, and pathos. The female experience is the most prevalent, but pluralism is not neglected. This collection is not centralized, as it brings together the entire life: the childhood, the family life, the partnerships, the broadly understood interpersonal relations, the burning social topics, and the search for identity strongholds. Between existence and metaphysics, it chooses existence. I also tried to write about what society instills in the individual, about the burdens that society produces. Indifference in the subjects turns out to be a defense mechanism, because there is a belief that nothing will change, which is receiving external confirmation over and over again. All deeply intimate anxieties and doubts are released through the body, as the body first gives in to the accumulated traumas, often inscribed in the patterns of self-destructive behavior. "As you listen to your own inarticulations" ("Piranha"), as you listen to your body and your dark instincts, you slowly reach the first articulations. That's why we need to speak, because speech is the weapon in the fight against violence and oppression. The liberated articulation should be like the Lernaean Hydra – when one word is beheaded, two new ones should be said.

*How do you define your poetic
act?*

I define my poetic process as stripping. Ljubomir Simović nicely noticed that hell, like a poem, is nothing but a clearer and sharper picture of reality. In my poetry, I sharpen the state of inner

confinement. I use elements of the aesthetics of shock and provocation, unusual perspectives, irony, which often shifts the focus from one point to another.

Дејвид Бригс. Откако је добио награду Ерика Грегорија 2002. године, Дејвид Бригс (1972) је објавио три збирке у издавачкој кући *Salt Publishing*. *The Method Men* (2010) ушла је у ужи избор за награду Лондонског фестивала поезија а *RainRider* (2013) била је у зимском избору Друштва књига поезије. Његова трећа књига – *Cracked Skull Cinema* (2019), која носи награду године *Poetry Wales* – одвела га је на турнеју читања поезије на Фестивал о смрти и умирању у Сомерсету, преко Шкотске песничке библиотеке у Единбургу, преко америчког дајнера у Челтенхаму, па све до обале Сафолка за поезију Алдебургу, где је такође извео верзије песама праћене музиком из збирке *Cracked Skull Cinema*. Његова дела објављивана су у часописима и антологијама од *The Poetry Review* до *Parade*, а као музичар издао је албум ауторских песама почетком двехиљадитих. Године 2019, Дејвид се придружио Метјуу Бартону и Доминику Фишеру као коуредник песничког часописа *Racete*. Живи у Бристолу, где предаје енглески језик и креативно писање док припрема докторску дисертацију на Универзитету у Егзетеру.

*

David Briggs. Since receiving an Eric Gregory Award in 2002, David Briggs (1972) has published three collections with Salt



Publishing. *The Method Men* (2010) was shortlisted for the London Festival Poetry Prize, and *Rain Rider* (2013) was a winter selection of the Poetry Book Society. His third book – *Cracked Skull Cinema* (2019), a *Poetry Wales* Book of the Year – took him on a reading tour ranging from a Festival of Death and Dying in Somerset to the Scottish Poetry Library in Edinburgh, from an American diner in Cheltenham to the Suffolk coast for Poetry in Aldeburgh, where he also performed song versions of poems from *Cracked Skull Cinema*. His work has appeared in journals and anthologies from *The Poetry Review* to *Identity Parade*, and as a recording musician he released an album of original songs in the early 2000s. In 2019, David joined Matthew Barton and Dominic Fisher as co-editor of the poetry journal *Raceme*. He lives in Bristol, where he teaches English and Creative Writing while studying for a PhD with the University of Exeter.

* * *

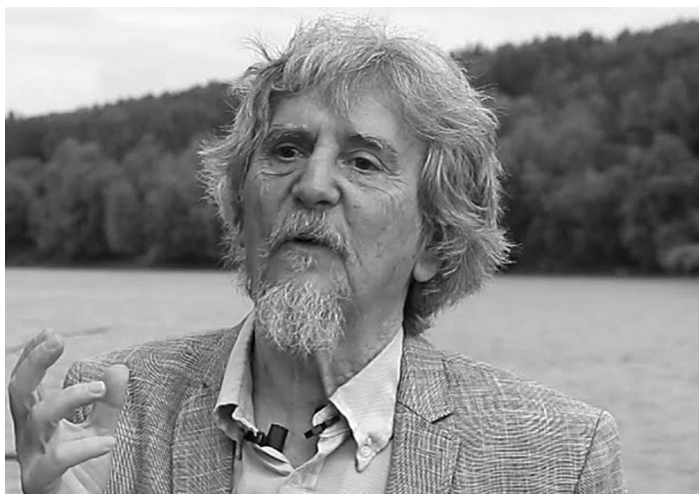
Радивој Шајтинац је рођен 1949. године у Зрењанину. После завршене гимназије у родном граду, студирао је општу књижевност са теоријом књижевности на Филолошком факултету у Београду.

Члан је Друштва књижевника Војводине, Српског књижевног друштва и Српског Пена.

Био је један од оснивача и две деценије главни и одговорни уредник угледног часописа за књижевност и културу *Улазница*.

Пише поезију, прозу, књижевну и ликовну критику, бави се драматургијом, преводи с руског и енглеског језика.

Књиге песама: *Оружје људски рањено* (1970), *Шуми се враћају прагови* (1974), *Даровно путовање* (1978), *Пангლოსов извештај* (1982), *Сузе у лунапарку* (1987), *Оченаш на Тајмс скверу* (1991), *Оловни долов* (1995), *Лед и млеко* (2003), за коју је добио награду *Књига године* ДКВ, *Пси верса* (2005), *Кањишка монотипија* – двојезично издање на српском и мађарском (2007), *Стара кантина* (2011), *Северни изговор* (2011), *Псећа суза* (2014), *Ди* (2014), *Непознавање природе* (2017).



Књиге прозе: *Банатска читанка* (три издања: 1991, 2005 и 2008), за коју је добио награду "Карољ Сирмаји" 1991. године, *Мој бежејски део света* (1994), *Бајке о грму* (1995), *Чеховија* (1996), за коју је добио награду "Стеван Пешић", *Вез у ваздуху* (1998), *Жртве бидермајера* (Геопоетика, 2000), *Сибилски гласови* (Геопоетика, 2001), *Нада станује на крају града* (са Угљешом Шајтинцем, 2002), *Водено дете* (Геопоетика, 2004), *Причица* (2005), за коју је добио награду "Димитрије Митриновић", *Кинеско двориште* (2006), *Лурик-клиник* (Геопоетика, 2009), *Дилинкуца* (са Људмилом Шајтинац, 2012), *Порцелан* (Геопоетика, 2017), *Сува игла* (Геопортка 2019) *Пелерина* (Геопоетика 2020).

Књиге есеја: *Демогоргон* (1990), *Хотел Чернојевић* (1989), *Хајка на Актеона* (1997).

Његова изведена драмска дела су: *Цвеће и смрт старог Луке*, *Љупчетови снови* – поетско позорје за децу, *Банатикон*, *Стева Светликов*, *Атлантска веза*, *Паорска грозница*.

Поезија, проза и есеји Радивоја Шајтинца преводјени су на енглески, немачки, француски, шпански, мађарски, словеначки, македонски, румунски, пољски, фински, турски, словачки и грчки језик.

Роман *Жртве бидермајера* објављен је у преводу на енглески у едицији *Српска проза у преводу* (*Serbian Prose in Translation*) у издању Геопоетике 2012. године. Друго издање овог романа објавио је 2015. амерички издавач *Blooming Twig Books*, Њујорк.

*

Radivoj Šajtinac was born in 1949 in Zrenjanin. After graduating from high school in his hometown, he studied general literature with the theory of literature at the Faculty of Philology in Belgrade.

He is a member of the Writers' Association of Vojvodina, the Serbian Literary Society and the Serbian Pen.

He was one of the founders and for two decades the editor-in-chief of the prestigious magazine for literature and culture *Ulažnica*.

He writes poetry, prose, literary and art criticism, dramaturgy, translations from Russian and English.

Poetry books: *Weapons Humanly Wounded* (1970), *Forests Return Thresholds* (1974), *Gift Journey* (1978), *Panglos Report* (1982), *Tears in an Amusement Park* (1987), *Fatherland in Times Square* (1991), *Lead Down* (1995), *Led i mleko* (2003), for which he received the DKV Book of the Year award, *Psi versa* (2005), *Kanjiška monotipija – bilingual edition in Serbian and Hungarian* (2007), *Stara kantina* (2011), *Severni izgovor* (2011), *Pseća suza* (2014), *Di* (2014), *Ignorance of Nature* (2017).

Prose books: *Banatska čitanka* (three editions: 1991, 2005 and 2008), for which he received the "Karol Sirmaji" award in 1991, *Moj bežejski deo sveta* (1994), *Bajke o grmu* (1995), *Čehovija* (1996), for which won the "Stevan Pešić" award, *Embroidery in the Air* (1998), *Victims of Biedermeier* (Geopoetics, 2000), *Sibyl Voices* (Geopoetics, 2001), *Nada lives at the end of the city* (with Uglješ Šajtinac, 2002), *Water Child* (Geopoe-



tics, 2004), *Pričica* (2005), for which he received the "Dimitrije Mitrinović" award, *Kinesko dvorište* (2006), *Lyrik-klinik* (Geopoetika, 2009), *Dilinkuca* (with Ljudmila Šajtinac, 2012), *Porcelan* (Geopoetika, 2017), *Suva needle* (Geopoetika 2019) *Cape* (Geopoetics 2020).

Essay books: *Demogorgon* (1990), *Hotel Čarnojević* (1989), *Hajka na Akteona* (1997).

His dramatic works are: *Flowers and Death of Old Luke*, *Ljupčeta's Dreams – Poetic Pozorje for Children*, *Banatikon*, *Steva Svetlikov*, *Atlantic Connection*, *Paor Fever*.

Radioje Šajtinac's poetry, prose and essays have been translated into English, German, French, Spanish, Hungarian, Slovenian, Macedonian, Romanian, Polish, Finnish, Turkish, Slovak and Greek.

The novel *Victims of Biedermeier* was published in English translation in the Serbian Prose in Translation edition of Geopoetics in 2012. The second edition of this novel was published in 2015 by the American publisher Blooming Twig Books, New York.

Драган Јовановић Данилов

рођен је 1960. године у Пожеги. Студирао је на Правном и Филозофском факултету у Београду, на групи за историју уметности.

Објавио је збирке песама: *Еухаристија* (1990), *Енигме ноћи* (1991), *Пентаграм срца* (1992), *Кућа Бахове музике* (1993), *Живи пергамент* (1994), *Европа под снегом* (1995), *Пантокр(е)атор* (1997), *Глава харфе* (с Дивном Вуксановић, 1998), *Алкохоли с југа* (1999), *Концерт за никога*

(2001), *Хомерпредграђа* (2003), *Гнездо над понором* (2005), *Мемоари песка* (2008), *Моја тачна привиђења* (2010), *Кад невине душе одлазе* (2011) и *Вино с вулкана* (2012). Романи: *Алма-нах пешчаних дина* (1996), *Иконо-стас на крају света* (1998) *Отац ледених брда* (2009) и *"Таласи београдског мора"*. Књига аутопое-тичких есеја: *Срце океана* (1999).

О његовој поезији писано је на италијанском, француском, енглеском, бугарском, румунском, словачком и македонском језику. Између осталих, заступљен је у антологији *New european poets* "The horse has six legs" у преводу Чарлса Симића (Grauwolf Press, Saint Paul, Minnesota, 2008. и 2010). Учествовао је на бројним међународним песничким фестивалима. Одржао је више самосталних књижевних вечери и читања поезије у Француској.

Добитник је књижевних награда: "Бранкове награде", "Змајеве награде", награде "Васко Попа", "Бранко Миљковић", "Меша Селимовић", Виталове награде "Златни сунцокрет", "Оскар Давичо", награде Српске академије наука и уметности из фонда "Бранко Ћопић", "Просветине", "Стеван Пешић", "Ристо Ратковић", "Јефимијин вез", "Песма над песмама" "Златни прстен деспота Стефана Лазаревића", награде "Димитрије Митриновић", "Лаза Костић", "Момо Капор" и "Дисове награде" за целокупно песничко дело. Добитник је међународних књижевних награда "Pro creation" и "Велика базјашка повеља". Збирке песама преведене су му

на енглески, француски, немачки, италијански, грчки, бугарски, словачки, румунски и македонски језик. Роман *Иконостас на крају света* објављен је на мађарском језику (Narkút Publishing House, Будимпешта 2006) у преводу Јаноша Борбеља, а *Отац ледених брда* на македонском језику 2013.

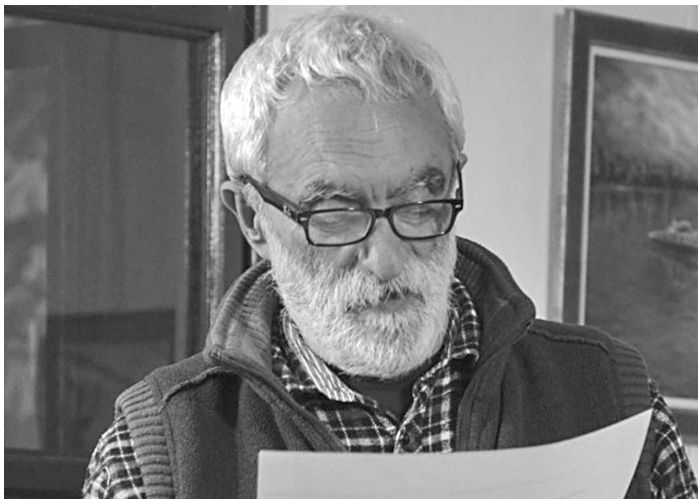
Данилов је и ликовни критичар и есејиста. Аутор је монографија о сликарима Василију Доловачком, Љубодрагу Јанковићу Јалету, Ратку Лалићу, Предрагу Вукичевићу и Зорану Настићу. Написао је преко две стотине текстова за каталоге ликовних изложби. Живи у Пожеги и Београду.

*

Dragan Jovanović Danilov

was born 1960 in Požega. He studied at the Faculty of Law and the Faculty of Humanities in Belgrade, at the History of Art department.

He has published the following books of verses: *Euharistija* (Eucharist, Književna zajednica Novog Sada, Novi Sad, 1990), *Enigme noći* (The Mysteries of the Night, Književna zajednica Novog Sada, Novi Sad, 1992), *Kuća Bahove muzike* (The House of Bach's Music, Nolit, Belgrade, 1993), *Živi pergament* (Live Parchment, Prosveta, Belgrade, 1994), *Evropa pod snegom* (Europe Under Snow, Prosveta, Belgrade, 1995), *Pantokr(e)ator* (Pantocr(e)ator, Prosveta i Nolit, Belgrade, 1997), *Glava Harfe* (The Head of the Harp, with Divna Vuksanović, Prosveta, Belgrade, 1998), *Alkoholi s juga* (Southern Alcohols, BMG, Belgrade, 1999), *Koncert za nikog* (A Concert for Nobody, Književna opština Vršac, 2001), *Homer predgrađa* (Homer of the Suburbs, Svetovi, Novi Sad, 2003) and *Gnezdo nad ponorom* (A Nest above the Abyss, Narodna knjiga, Belgrade, 2005); the following novels: *Almanah peščanih dina* (The Sand Dune Almanach, Prosveta, Belgrade, 1996) and *Ikonoostas na kraju sveta* (An Iconostasis at the End of the World, Svetovi, Novi Sad, 1998). He has also published a book of auto-poetic essays: *Srce okeana* (The Heart of the Ocean, Prosveta: Belgrade, 1999).



He is amongst the most translated contemporary Serbian poets. His poetry has provoked a critical reception in Italian, French, English, Bulgarian and Slovakian. He is represented in the *New European Poets* anthology (Graywolf Press, Saint Paul, Minnesota, 2008). He has participated in numerous international festivals of poetry. He has given several soirées and readings of his poetry in France. He is the recipient of the following literary prizes: the Branko prize, the Zmaj prize, the Branko Miljković award, the Meša Selimović award, the Vital prize "Zlatni suncokret", the Oskar Davičo prize, the prize of the Serbian Academy of Sciences and Arts from the Branko Ćopić fund, the Prosveta prize, the Stevan Pešić prize, the Risto Ratković prize, the Jefimijin vez award, the Pesma nad pesmama award and *Popa's Award*. He is the recipient of the international literary prizes *Pro Creation* and *Velika Bazjaška Povelja*. Danilov is also plastic arts critic and essayist. He lives in Požega.

Горан Бабић (Вис, 1944), песник, прозаиста и драмски писац. Завршио је Економски факултет у Загребу. Отац Горана Бабића је из Херцеговине, док му је мајка била родом из Београда.

Од 1969. године водио је Центар за друштвене делатности омладине у склопу којег је објављен низ књига младих писаца.

Као главни уредник часописа "Око" радио је од 1973. године, где долази до изражаја његова

контроверзна полемичарска страст. Почетком рата, 1991. године угледни песник напушта Хрватску, а у десничарским круговима и данас је познат као "издајница рода хрватскога".

Док је Бабић више пута нагласио да је Београд био једини излаз да у то време сачува живу главу.

Објавио је преко 70 књига, међу којима су песничке збирке: *Птицо једна глупа у смрт* (заљубљена (1966), *Страшна дјеца* (1973), *Мјесечина, ноћни лијес* (1974), *Наша ствар* (1975), *Дим и зима* (1977), *Биће ватра свјетлости* (1978), *Ноћна раса* (1979), *Смрт у сну* (1979) и друге. Објавио је велики број драмских текстова: *Чај с мрљом* (1979), *Баш челик* (1977). Аутор је и телевизијских и радио драма: *Девет, девет, девет, Дан када је полудео телевизор у Југославији*, *Аутостопер*. Песме су у уврштене у велики број антологија, добитник је свих значајних регионалних награда за књижевност. Песме су му превођене на енглески, немачки, француски, македонски, словеначки.

*

Goran Babić (Vis, 1944), poet, prose writer and playwright. He graduated from the Faculty of Economics in Zagreb. Goran Babić's father is from Herzegovina, while his mother was from Belgrade.

Since 1969, he was the head of the Center for Social Activities of

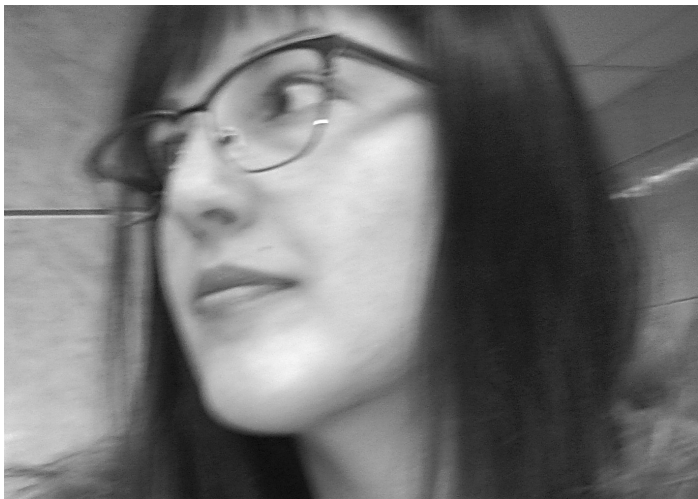
Youth, within which he published books by young writers.

He has been the editor-in-chief of the magazine "Око" since 1973, where his controversial polemical passion came forward. At the beginning of the war, in 1991, the eminent poet left Croatia, and in right-wing circles he is still known today as a "traitor of the Croatian race".

However, Babić repeatedly emphasized that Belgrade was the only way out to keep his head alive at that time.

He has published over 70 books, including poetry collections: *A Stupid Bird in Love* (1966), *Scary Children* (1973), *Moonlight, Night Coffin* (1974), *Our Thing* (1975), *Smoke and Winter* (1977), *Being fire of light* (1978), *Night Race* (1979), *Death in a Dream* (1979) and others. He has published a large number of dramatic texts: *Tea with a Stain* (1979), *Just Steel* (1977). He is the author of both television and radio dramas: *Nine, Nine, Nine, The Day the Television Goes Crazy in Yugoslavia*, *Hitchhiker*. His poems have been included in a large number of anthologies, and he has won all significant regional awards for literature. His poems have been translated into English, German, French, Macedonian and Slovenian.

Јелена Ђ. Марићевећ Балаћ – рођена је 1988. године у Кладову. Радилa је као лектор српског језика на Јагелонском универзитету у Кракову. Тренутно је асистент с докторатом на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Докторирала је 2016. године са радом на тему "Барок у белетристичком опусу Милорада Павића". Добитник је награда: *Боривоје Маринковић* за 2014. годину и *Доситејево златно перо* 2018. године. У уредништву је *Летописа Матице српске*. Објавила је две стручне књиге *Легитимација за сигнализам: пулсирање сигнализма* (Београд 2016), *Трагом бисерних минђуша српске књижевности: ренесансност и барокност*



српске књижевности (Нови Сад 2018) и песничку књигу *Без длаке на срцу* (Београд 2020).

*

Jelena Đ. Marićević Balac (Kladovo, 1988), worked as a lecturer of the Serbian language at the Jagiellonian University in Krakow. She is currently an assistant with a doctorate at the Department of Serbian Literature and Language at the Faculty of Philosophy in Novi Sad. She received her doctorate in 2016 with a paper on the topic "Baroque in the Fiction by Milorad Pavić". She is the winner of several awards: Borivoje Marinković in 2014 and Dositej's Golden Pen in 2018. She is one of the editors of the Chronicle of Matica Srpska. She has published two theoretic books *Legitimation for Signalism: Pulsing Signalism* (Belgrade 2016), *Trace of Pearl Earrings of Serbian Literature: Renaissance and Baroque Serbian Literature* (Novi Sad 2018) and a book of poems *Without Hair on the Heart* (Belgrade 2020).

Зденка Валент Белић (1975), песникиња, есејисткиња, преводитељка и уредница књижевног часописа "Nový život".

Докторирала у Братислави на катедри естетике Филозофског факултета Универзитета "Коменски" на тему *Слика Срба у словачкој књижевности*. Објавила је двојезичну збирку поезије *Етеризација ван конТЕКСТА* (Spolok slovenských

spisovateľov, Графомаркетинг, 2018), збирку на српском језику *Апокрифи по Лилит* (Бранково коло, 2020), која је објављена и на словачком језику *Апокуфу podľa Lilit* (Spolok slovenských spisovateľov, 2020), књигу разговора *Имигранти у Вавилонској кули* (Завод за културу Војводине, 2017), такође и на словачком језику: *Imigranti v Babylovnske jveži* (Slovenské vydavateľské centrum, 2018), књигу за децу *Pamätník rodiny Perlen schlipovej* (2019) и збирку есеја *Zvuk Eurydikiných krokov* (2019). Поезија јој је превођена на енглески, кинески, македонски, румунски, мађарски и русински језик.

Приредила и превела зборник савремене лирике (заједно са Мирославом Демаком), *Нови духовни мост* (2020) и антологију савремене словачке приповетке *Јастук од совиног перја* (Архипелаг), као и преко педесет књига са словачког, чешког и српског језика.

Добитница је више награда за превод и поезију, међу најзначај-

нијима је награда "Павол Орсар Хвјездослав" (2012) и Превод године ДКВ (2016) а за поезију годишњу награду Нови живот (2018) и Стражилово (2020).

*

Zdenka Valent Belić (1975), poet, essayist, translator and editor of the literary magazine "Nový život".

She received her PhD in Bratislava at the Department of Aesthetics at the Faculty of Philosophy, Komenski University, on the topic of the Image of Serbs in Slovak Literature. She published a bilingual poetry collection *Eterizacijavan konTEKSTa* (Spolok slovenských spisovateľov, Grafomarketing, 2018), a collection in Serbian *Apokrifi po Lilit* (Brankovo kolo, 2020), which was also published in Slovak *Apokryfy podľa Lilit* (Spolok slovenskov Impisava knjiga), *The Tower of Babel* (Institute for Culture of Vojvodina, 2017), also in Slovak: *Immigrants in Babylovnskejveži* (Slovenské vydavateľské centrum, 2018), children's book *Pamätníkrodiny Perlenschlipovej* (2019) and a collection of essays *Zvuk Eurydikinýchkrokov* (2019). Her poetry has been translated into English, Chinese, Macedonian, Romanian, Hungarian and Ruthenian.

She prepared and translated a collection of contemporary lyrics (together with Miroslav Demak), *The New Spiritual Bridge* (2020) and an anthology of contemporary Slovak short stories *Owl's Feather Pillow* (Archipelago), as well as over fifty books from Slovak, Czech and Serbian.





She is the winner of several awards for translation and poetry, among the most important are the award "Pavol Orsag Hvezdoslav" (2012) and Translation of the Year of the Association of Writers of Vojvodina (2016) and for poetry the annual award New Life (2018) and Stražilovo (2020).

* * *

Небојша Лапчевић рођен је 1966. године у Крушевцу. Објавио је збирке песама: *Семе на ветру*, (Багдала, Крушевац, 1999), *Оваплоћавање* (Апостроф и Багдала, 2000); *Песник и његови модели* (Апостроф и Багдала, 2001); *Строфе у прасликама* (Чигоја штампа, 2003), књигу документарно-публицистичке прозе *Срце на терен* (Народна књига, 2005), кратке приче *Улаз на јужна врата* (Народна књига, 2007), приче за децу *Ко је дрпнo Чарлија?* (Еурографика, 2009), песме *Долазак Христа на Менхетн.*, (Еурографика, 2010), зборник поезије за децу *Зашто рода небом хода* (НБК, 2014).

Написао либрето за сценску кантату *Крст светог цара Константина* (2013) и либрето за прву крушевачку оперу *Лазарево обретенiје*, (2015). Аутор је романа *Језеро у ћелијама*, (Нишки културни центар, 2013); роман *Сценарио за Вудија Алена* (Арте, 2014). Објавио је књигу публицистике *Још увек у игри* (Арте, 2017), саборник *Завет војводе Пријезде* (Расиниус, 2019), песме *Берачи*

полена, (Повеља, Краљево, 2019), приче *Рукопис у теракоти* (КОВ, 2019).

Песме су му уврштене у више антологија и превођене на неколико европских језика. Двоструки је добитник награде: *Расински цвет*, признање града Звечана за допринос српској култури; Златне значке КПЗ Србије, награде за Авангардни роман Србије и дијаспоре 2014. (*Сценарио за Вудија Алена*), За књижевно стваралашто за децу овенчан је наградом "Брана Цветковић", 2018. Добитник је награде „Радоје Домановић" 2019, Печат кнеза Лазара 2020, за збирку песама (*Берачи полена*) награду Ђура Јакшић и Србољуб Митић 2020.

Члан је УКС, председник је Књижевног клуба Багдала, Живи у Крушевцу и ради КЦК-у као уредник је програма *Легата Милића од Мачве*.

*

Nebojsa Lapcevic (Kruševac, 1966), published collections of poems: *Seeds in the Wind* (Bagdala, Kruševac, 1999), *Incarnation* (Apostrophe and Bagdala, 2000); *The Poet and His Models* (Apostrophe and Bagdala, 2001); *Verses in Pictures* (Čigoja štampa, 2003), a book of documentary-publicist prose *Heart in the Field* (Narodna knjiga, 2005), short stories *Southside Entrance* (Narodna knjiga, 2007), stories for children *Who Snatched Charlie?* (Eurographics, 2009), poems *The Coming of Christ to Manhattan*

(Eurografika, 2010), a collection of poetry for children *Why Do Storks Walk in the Sky* (NBK, 2014).

He wrote the libretto for the stage cantata *The Cross of the Holy Emperor Constantine* (2013) and the libretto for the first Kruševac opera *Lazarus' Saturday* (2015). He is the author of the novel *Lake in Cells* (Niš Cultural Center, 2013); novel *Screenplay for Woody Allen* (Arte, 2014). He published the book of journalism *Still in the Game* (Arte, 2017), the collection of testimonies of the *Covenant of the Duke of Prizda* (Rasinius, 2019), the song *Pollen Pickers*, (Charter, Kraljevo, 2019), stories *Manuscript in Terracotta* (KOV, 2019)

His poems have been included in several anthologies and translated into several European languages. He is a two-time winner of the award: *Rasinski cvet*, recognition of the city of Zvečan for his contribution to Serbian culture; Golden badges of the Serbian Penitentiary, awards for the *Avant-garde novel of Serbia and the Diaspora* in 2014 (*Screenplay for Woody Allen*), for literary works for children he was awarded the "Branica Cvetočić" award, 2018. He won the "Radoje Domanović" award 2019, Prince Lazar's Seal 2020, for the collection of poems (*Pollen Pickers*), Đura Jakšić and Srboľub Mitić 2020 award.

He is a member of UKS, he is the president of the Bagdala Literary Club, he lives in Kruševac and works for the CCC as the editor of the *Legacy Milić od Mačve* program.

* * *

Бранислав Зубовић, рођен је 1976. у Тузли. Дипломирао је на Катедри за српску књижевност и језик на Филозофском факултету у Новом Саду. Запослен је у Народној библиотеци "Данило Киш" у Врбасу као уредник књижевног програма и издавачке делатности. Од 2008. године је секретар Фестивала поезије младих, а од 2017. године главни и одговорни уредник Часописа за књижевност "Траг". Објавио књиге песама:

"Руком од ветра тишом", (Ипа СЛОВО, Врбас, 2000); "Велики



бол", (Народна књига, Београд, 2004); "Опште прилике", (Народна библиотека "Данило Киш", Врбас, 2011); "Носталгија будућности: изабране и нове песме", (Грама-тик, Београд, 2013); "Тремор", (Удружење књижевника Србије, Београд, 2020).

Награде: "Раваничанин" за изузетан допринос развоју и очувању српске духовности и културе, Параћин, 2019; Награда "Бајо Џаковић" на најбољу књигу године, Јагодина, 2020; Печат вароши сремскокарловачке за 2020. Годину; Награда Миодраг Ћупић за 2021. годину и награда ДКВ за Књигу године, 2021.

Члан је Друштва књижевника Војводине, Удружења књижевника Србије и Удружења књижевника Републике Српске.

Превођен је на руски, енглески, пољски и словеначки језик.

Живи у Новом Саду.

*

Branislav Zubović, was born in 1976 in Tuzla. He graduated from the Department of Serbian Literature and Language at the Faculty of Philosophy in Novi Sad. He is employed at the National Library "Danilo Kiš" in Vrbas as an editor of the literary program and publishing activities. Since 2008, he has been the secretary of the Youth Poetry Festival, and since 2017 he has been the editor-in-chief of the Literature Magazine "Trag". Published songbooks:

"With the hand of the wind in silence", (Ipa SLOVO, Vrbas, 2000);

"Great Pain", (Narodna knjiga, Belgrade, 2004); "General occasions", (National Library "Danilo Kiš", Vrbas, 2011); "Nostalgia of the future: selected and new songs", (Gramatik, Belgrade, 2013); "Tremor", (Association of Writers of Serbia, Belgrade, 2020).

Awards: "Ravanicanin" for outstanding contribution to the development and preservation of Serbian spirituality and culture, Paracin, 2019; "Bajo Dzakovic" award for the best book of the year, Jagodina, 2020; Seal of the town of Sremsko Karlovac for 2020; Miodrag Ćupić Award for 2021 and DKV Award for Book of the Year, 2021.

He is a member of the Association of Writers of Vojvodina, the Association of Writers of Serbia and the Association of Writers of the Republic of Srpska.

It has been translated into Russian, English, Polish and Slovenian.

He lives in Novi Sad.

*

Срђан Дамњановић (Нови Сад, 1968), предаје у Сремско-карловачкој гимназији. Објавио три књиге: *Мали речник грешака не само за новинаре*, *Речник грешака*, *Медиалогике*. Објављивао текстове у многим листовима и часописима.

*

Srdan Damjanović (Novi Sad, 1968) teaches philosophy in



Gymnasium of Karlovci. He published books *Mali rečnik grešaka ne samo za novinare*, *Rečnik grešaka*, *Medialogike*. He also publised a number of essays in literary magazines and papers.

Корнелија Фараго, рођена 1956. у Темерину. Завршила је студије мађарског језика и књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду где је магистрирала и докторирала 2000. године.

Била је члан редакције часописа *Új Symposion*, стручни сарадник у Југословенском лексикографском заводу (Загреб), уредник Енциклопедије Југославије на мађарском језику, уредник часописа за друштвена питања *Létünk*, заменик главног уредника, затим главни уредник књижевног часописа *Híd*.

Корнелија Фараго је редовни професор Одсека за хунгарологију Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду, сарадник Одсека за медијске студије. Од 2000–2013 гостујући професор на Катедри за хунгарологију Филолошког факултета у Београду.

Сада је руководилац пројекта Матице српске: *Српско-мађарске књижевне и културне везе*, и руководилац-координатор (са Андрашем Капањош) заједничког пројекта Српске академије наука и уметности и Института за проучавању књижевности (у Будимпешти): *Модерни правци мађарске књижевности*.

Члан управног одбора International Association of Hungarian Studies, члан управног одбора ДКВ, члан Одбора Одељења за књижевност и језик Матице српске, члан српског ПЕН центра, спољни члан јавног тела Мађарске академије наука.

Награде и стипендије: Стипендија Аладар Шефлин за књижевнокритички рад – 2005, Будимпешта, Књижевна награда *Híd* – 2006 и 2010, Нови Сад, Књижевна награда Тибор Дери – 2010, Будимпешта, Књижевна награда Корнел Сентелеки, 2015, Нови Сад.



*

Farago Cornelia, she was born in 1956 in Temerin. She completed her studies of Hungarian language and literature at the Faculty of Philosophy in Novi Sad, where she received her master's and doctoral degrees in 2000.

She was a member of the editorial board of *Syj Symposium*, an expert associate at the Yugoslav Lexicographic Institute (Zagreb), editor of the *Encyclopedia of Yugoslavia in Hungarian*, editor of the magazine for social issues *Létünk*, deputy editor, then editor-in-chief of the literary magazine *Híd*.

Cornelia Farago is a full professor at the Department of Hungarian Studies at the Faculty of Philosophy, University of Novi Sad, an associate of the Department of Media Studies. From 2000 to 2013, he was a visiting professor at the Department of Hungarian Studies at the Faculty of Philology in Belgrade.

He is now the project manager of *Matica Srpska: Serbian-Hungarian Literary and Cultural Relations*, and the manager-coordinator (with Andras Kapanjos) of the joint project of the Serbian Academy of Sciences and Arts and the Institute for Literary Studies (Budapest): *Modern Directions of Hungarian Literature*.

Deri Literary Award – 2010,
Budapest, Kornel Senteleki Literary
Award, 2015, Novi Sad.

* * *

Владимир Гвозден, рођен 1972. године у Новом Саду. Дипломирао, магистрирао и докторирао на Филозофском факултету у Новом Саду, где предаје на Одсеку за компаративну књижевност. Био је гостујући професор на Универзитету у Регензбургу, предавања по позиву је држао на универзитетима у Бамбергу, Гисену, Прагу и Сегедину, гостујући истраживач је био на универзитетима у Торонту, Инзбруку и Брну, а радови су му превођени на мађарски, македонски, бугарски, шпански, полски и немачки језик. Аутор је књига *Јован Дучић путописац* (2003), *Чиновни присвајања: од теорије ка прагматици текста* (2005), *Српска путописна култура 1914–1940* (2011), *Књижевност, култура, утопија* (2011), *Nine Serbian Poets/Девет српских песника* (антологија, 2012); уредио је *Прегледни речник компаративне књижевности и културе* (2011; заједно са Бојаном Стојановић-Пантовић и Миодрагом Радовићем), приредио више темата у часописима; преводи са енглеског језика. Члан је УО ДКВ

Member of the Board of Directors of the International Association of Hungarian Studies, member of the Board of Directors of DKV, member of the Board of the Department of Literature and Language of *Matica Srpska*, member of the Serbian PEN Center, external member of the public body of the Hungarian Academy of Sciences.

Awards and scholarships: Aladar Šeflin Scholarship for Literary Critical Work – 2005, Budapest, Hid Literary Award – 2006 and 2010, Novi Sad, Tibor



и УО Асоцијације за канадске студије Србије, редакције часописа *Златна греда* и *Зборника за језике и књижевност Филозофског факултета у Новом Саду*. Добитник је Награде Друштва књижевника Војводине за превод године (2005), Награде ДКВ за књигу године (2012) и Награде Лаза Костић (2012).

*

Vladimir Gvozden, was born 1972 in Novi Sad, Serbia. He finished Serbian Literature at University of Novi Sad (B. A. 1996, M. A. 2003, Ph. D. in 2010) and works at the same University as a professor of Comparative Literature. He has published two books and numerous articles about modern and contemporary Serbian literature, as well as twenty entries about Serbian writers in *Kindlers Literaturlexicon* (2009 edition).

He has written many articles and essay reviews about most prominent modern and contemporary writers like Miloš Crnjanski, Aleksandar Tišma, Danilo Kiš, Borislav Pekić, David Albahari, Jovan Zivlak, Dragan Jovanović Danilov, Vladimir Tasić, Slobodan Vladošić... He has published many articles in English and some of them were translated in Hungarian, Polish, Macedonian and Spanish.

He was visiting scholar at Universities of Poznan, Toronto, Innsbruck and Brno, and guest lecturer in 2006/2007 at University of Regensburg under the programme Eurolecture of Alfred Toepfer Foundation from Hamburg.

He held workshops and seminars in Serbian Literature at Universities of London, Bamberg, Giessen, Prague, Budapest and Szeged, and attended many conferences home and abroad. He was member of research project at London University entitled "East Looks West".

He has translated six books from English, and he is member of the Board of Writers' Association of Vojvodina and co-editor of literary review *Zlatna greda* and chairman of Association for

Canadian studies in Serbia. From 2009 he has been member of the jury of prestigious Serbian literary award "Golden Sunflower".

He is the author of the books: *Jovan Dučić*, a travel writer (2003) and *Acts of appropriation: from theory to pragmatics of text* (2005). He edited almanac *Visual culture* (2003) and translated several books from English language. His texts have been translated into Hungarian, Polish, Macedonian and Spanish language.

He won the award for the best translation by Association of writers of Vojvodina (2005), award for young researchers (2005), and the Award Laza Kostic for the book of the year.

Алпар Лошонц је рођен 1958. у Темерину. Академик, професор је на Универзитету у Новом Саду, предаје на Катедри за друштвене науке Факултета техничких наука, као и на Филозофском факултету у Сегедину (Мађарска) од 1991. Предавао је и на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише теоријске чланке, филозофску критику и есеје о књижевности. Објављивао је у многим часописима у Србији и у иностранству. Био је члан уредништва *Új Symposium*, *Поља*, *Létűnk*, и других часописа, и главни уредник часописа *Хабитус*. Сада је један од уредника *Златне греде*, али и других часописа. Текстови су му

превођени на француски, немачки и енглески језик. Између осталих аутор је следећих књига: *Облици недостатка* (Форум, Нови Сад, 1988), *Херменеутика сећања* (Форум, Нови Сад, 1998), *Модерна на Колону* (Стубови културе, Београд, 1998), *Европске димензије* (Форум, Нови Сад, 2002), *Suffitientia ecologica* (Stylos, Нови Сад, 2005), *Неолиберализам: судбина или избор* (коаутор), *Есеји о држави благостања* (коаутор), *Суверенитет, моћ и криза* (Светови, Нови Сад, 2006), *Моћ као друштвени догађај* (Адреса, Нови Сад, 2009), *Отпор и моћ* (Нови Сад, 2012). Награђен је наградом ДКВ *Иштван Конц*.

*

Losoncz Alpár was born in 1958 in Temerin. He is academician at SANU and professor at the University of Novi Sad, where he teaches at the Department of Social Sciences of the Faculty of Technical Sciences; he has also taught in the Arts Faculty in Szeged (Hungary) since 1991. For a long time, he also taught in the Arts Faculty at Novi Sad. He writes theoretical articles, philosophical criticism, and essays on literature.

He has been published in many magazines in Serbia and abroad. He was a member of the editorial board of *Új Symposium*, *Polja*, *Létűnk*, and other magazines, and chief editor of the magazine



Habitus. He is currently one of the editors of Zlatna Greda, and of other magazines.

The following is a selected list of his works: *Hiányvonatkozások: társadalomfilozófiai témák* (Forms of Shortcoming, Forum, Novi Sad 1988), *Az emlékezés hermeneutikája* (The Hermeneutics of Memory, Forum, Novi Sad, 1998), *Moderna na Kolonu* (Modernity on Colonus, Stubovi culture, Beograd, 1998), *Európa-dimenziók* (European Dimensions, Forum, Novi Sad, 2002), *Suffitientia ecologica* (Stylos, Novi Sad, 2005), *Suverenitet, moć i kriza* (Sovereignty, Power and Crisis, Svetovi, Novi Sad, 2006).

He has received the Writers Association of Vojvodina's Istvan Konc (Koncz István) award. He lives in Temerin.

Драган Проле, рођен у Новом Саду 1972, где је завршио основно и средње школовање. На Одсеку за филозофију Филозофског факултета у Новом Саду дипломирао 1997, магистрирао 2001. и докторирао 2006. године. Од 1998. године запослен је најпре у звању асистента-приправника и асистента, а данас у звању редовног професора на предметима Онтологија, Филозофска антропологија и Филозофија историје. Студијски боравци у иностранству: Хумболт Универзитет Берлин (јун 2002), Вајмар (август 2003. и август 2004), Институт за филозофију/Хусерлов архив Лувен (октобар-децембар 2005), Институт за филозофију Карл Франценс Универзитет Грац (новембар 2006), Институт за филозофију Карл Рупрехт, Универзитет Хајделберг (октобар 2008), Институт за науку о човеку Беч (април-јун 2010). Објавио је пет превода књига са немачког језика, међу којима су две књиге Бернхарда Валденфелса, Хусерлова *Прва филозофија* и *Први нацрт система филозофије природе* Ф. В. Ј. Шелинга. Објављује есеје и књиге из области онтологије, естетике, класичне немачке и савремене филозофије, посебно тзв. феноменологије страног.



Објављене књиге Хусерлова феноменолошка онтологија (2002), *Ум и повест. Хајдегер и Хегел* (2007), *Страност бића. Прилози феноменолошкој онтологији* (2010), *Хуманост страног човека*, (2011) и *Унутрашње иностранство. Филозофска рефлексија романтизма* (2013). Награду Никола Милошевић добио је за *Хуманост страног човека* (2011), а награде Стеван Пешић и награду ДКВ за књигу године добио је за *Унутрашње иностранство* (2013).

*

Dragan Prole was born in 1972 in Novi Sad. He had his master's and doctoral degrees from the Faculty of Philosophy in Novi Sad. He has been working at the Department of Philosophy since 1998. He teaches Ontology, Philosophical anthropology and Philosophy of history.

He has translated four books from German, including Bernhard Waldenfels and F.W.J. Schelling. He writes essays and books on ontology, aesthetics, classical German and contemporary philosophy, especially the so-called phenomenology of strange.

He has published *Huserlova fenomenološka ontologija* (2002), *Um i povest. Hajdeger i Hegel* (2007), *Stranost bića. Prilozi fenomenološkoj ontologiji* (2010) and *Humanost stranog čoveka*, 2011.

Душка Радивојевић, студије шпанског језика и књижевности, преводилачки смер, завршила на Филолошком факултету у Београду. Радила као преводилац у Српском народном позоришту, професор шпанског језика на Факултету за спорт и туризам у Новом Саду и у више школа страних језика. Лета 2000. боравила у Бургосу (Шпанија) на усавршавању језика као стипендиста шпанске владе. Превела са шпанског више књига, филмова, серија, документарних емисија и позоришних представа за ТВ Нови Сад, сарађивала у књижевним и позоришним часописима *Летопис Матице српске*, *Сцена*, *Позориште*. Најважнији преводи: Хосе Ортега



и Гасет: *Медитације о Дон Кихоту*; Хуан Рулфо: *Педро Парано*; Карлос Руис Сафон: *Заточеник небеса, Лавиринт духова*; Хавијер Маријас: *Заљубљивања*.

*

Duška Radivojević, graduated from the Faculty of Philology in Belgrade where she studied Spanish language and literature. She worked as a translator in the Serbian National Theatre, a professor of Spanish at the Faculty of Sport and Tourism in Novi Sad and several language schools. In 2000, she received a scholarship from the Spanish Government and spent time in Burgos where she perfected her language skills. She has translated a number of books and titles for movies, TV shows, documentaries and plays for Television Novi Sad, and she was a contributor for literary magazines such as *Letopis Matice srpske*, *Scena* and *Pozorište*. Her most important literary translations include: *Meditations on Quixote* by José Ortega y Gasset; *Pedro Páramo* by Juan Rulfo; *The Prisoner of Heaven* and *The Labyrinth of Spirits* by Carlos Ruiz Zafón.

Дамир Смиљанић (1972), студирао филозофију, театрологију и социологију у Ерлангену (Немачка), где је после магистарских студија (тема магистарског рада: херменеутичка логика) уписао докторске студије. Одбранио дисертацију *Philosophische Positionalität im Lichte des Perspektivismus* [Филозофска позиционалност у светлу перспективизма] 2005, а објавио је 2006. Од 2007. ради као редовни професор на Катедри за филозофију у Новом Саду.

Добитник је прве награде на конкурс града Оффенбаха о филозофији Филипа Мајнлендера (есеј: "Mainländers Anleitung zum glücklichen Nichtsein" ["Мајнлендерово упутство за срећно небивствовање"]).

Превео са немачког на српски: Вилхелм Шмид, Леп



живот? Увод у животну уметност (Светови, Нови Сад 2001), Бернхард Х. Ф. Таурек, Филозофрати: Учити умирати? Оглед о иконолошкој модернизацији наше комуникације о смрти и умирању (Адреса, Нови Сад 2009). Објавио је 2011. књигу *Синестетика* а 2015. *Ипутације*.

*

Damir Smiljanić (1972), studied philosophy, teatrology and sociology at the University of Erlangen (Germany). He wrote his master's thesis on hermeneutic logic and in 2005 he had his doctoral degree. The title of his doctoral thesis was *Philosophische Positionalität im Lichte des Perspektivismus*, and it was published in 2006. He has been an assistant professor at the Department of Philosophy in Novi Sad since 2007.

His essay "Mainländers Anleitung zum glücklichen Nichtsein" won the first prize at the City of Offenbach contest on Philipp Mainlander's philosophy.

He translated Wilhelm Schmidt and Bernhardt H. F. Taurek into Serbian. He published in 2011. a

book about theory of knowledge *Synaesthesia and Irritations*, 2015.

Мирослав Цера Михаиловић рођен је 16. априла 1955. године у Преображењу, недалеко од Врања. Студирао машинство и општу књижевност и теорију књижевности на филолошком факултету у Београду. Превођен је и награђиван. Заступљен је у школским уџбеницима (лектира за I-II разред основне школе, Српски језик за 7. разред основне школе /А. Милановић, Завод за уџбенике/, Граматика 1 за I разред гимназије и средњих стручних школа /Весна Ломпар, Клет/, Књижевност и српски језик за III разред гимназије и средње стручне школе /Часлав Ђорђевић, Предраг Лучић/) и бројним зборницима и антологијама у земљи и иностранству.

Приредио је Изабрана дела Борисава Станковића I-III, Плутос, Врање 2014.

Покретач је и главни и одговорни уредник месечника за друштвена питања, културу и књижевност Други лист (1990), а био је члан редакција часописа Српски југ, Данга и других.



*

Miroslav Cera Mihailović was born 1955. in Preobraženje, near Vranje. He writes mainly poetry. His works have been translated and awarded. His poems can be found in school textbooks and several anthologies in country and abroad. He prepared *Selected works of Borisav Stanković I–III*, Plutos, Vranje 2014.

The collection of his works *Poetry of Miroslav Cera Mihailović* was published anent Zmaj's award, about his poetry, by Matica srpska, Novi Sad, 2011.

Awards: *The Stamp of Sremski Karlovci town*, *Drainac*, *Zmaj's award*, *Đura Jakšić award*, *Kosovo peony award*, *Zaplanjski Orfej*, *Kondir Kosovke девојке*, *Zmaj's poetry cane* (Zmaj's children's games award).

He is also the editor in Literary community "Borisav Stanković" and editor in the magazine *Iskon* Orthodox eparchy of Vranje.

He lives in Vranje which no more exists.

Published books: *Narod trči*, Književna omladina Srbije, Belgrade, 1983; *Knjiga četvorice*, Nova Jugoslavija, Vranje, 1985; *Panika*, Jedinstvo, Priština, 1987; *Problem br. 1* (for children decu), Slobodna književna porodica, Vranje, 1988; *Đavo preže ata*, Gradina, Niš, 1990; *Prilike su takve*, Književne novine, Beograd, 1990; *Metla za po kuću*, Matica srpska, Novi Sad, 1993; *Krpe ne na utrobata*, Pan, Sofija, 1996; *Lom*, "Filip Višnjić", Beograd, 1999; *Svrta u Nesvrtu*, Narodna knjiga, Beograd, 2000; *Kraj će kaže*, Narodna knjiga, Beograd, 2003; *Ključne tačke*, Srpska književna zadruga, Beograd, 2004; *Sol na ranu* (dva izdanja), "Filip Višnjić", Beograd, 2004; *Dovde mi je više* (za decu), Zavod za udžbenike, Beograd, 2007; *Sličice iz Lipsandrije*, Albatros plus, Beograd, 2010; *Panika u parlamentu* (plaketa), Slobodna književna porodica, Vranje – Preobraženje, 2010; *Trči narod* (drugo, izmenjeno i dopunjeno izdanje), Književno društvo "Sveti Sava", Beograd, 2013; *Dlaka na jeziku*, Narodna biblioteka "Stefan Prvovenčani", Kraljevo, 2014, etc.

Прекинувши статус самосталног уметника од 1985. до 1990. г. радио је у ГИРО "Нова Југославија" као главни и одговорни уредник издавачке делатности.

О његовом стваралаштву, поводом Змајеве награде, објављен је зборник радова Поезија Мирослава Цере Михаиловића, Матица српска, Нови Сад, 2011.

Важније награде: Печат вароши сремско-карловачке, Драинац, Змајева, Ђура Јакшић, Стеван Пешић, Косовски божур, Заплањски Орфеј, Кондир Косовке девојке, Змајев песнички штап (награда Змајевих дејич игара), Велика јубиларна медаља Удружења књижевника Србије,

Мајсторско писмо, Бранко Ћопић (из фондације "Бранко Ћопић" САНУ), Златан прстен (међународна награда) Плакета са ликом Симе Матавуља УКС (за целокупан књижевни опус).

Уредник је у Књижевној заједници "Борисав Станковић". Уређује и часопис *Искон*.

Православне епархије врањске.

Члан је Удружења књижевника Србије, Српског књижевног друштва и члан-сарадник Матице српске. Одлуком Комисије за статусна питања УКС (од 1. јануара 2001. године) утврђен му статус истакнутог уметника.

Живи у Преображењу.





* * *

Марија Шимоковић је рођена је 21. априла 1947. године у Суботици. Основну и средњу школу завршила је у Суботици, а филозофију, смер естетика – етика на Филозофско-историјском факултету у Београду. Збирке песама: *Сам човек* (1972), *Освиг, Суботица*; *Ишчекујући Јону* (1976), *Освиг, Суботица*; *Не бој се, ту сам* (1980), *Минерва, Суботица*; *Мајстор жудње* (1983), *Минерва, Суботица*; *Небески бицикл* (1987), *Нолит, Београд*; *Слагање времена* (1992), *Просвета, Београд*; *Пољубац Густава Климта*, изабране и нове песме (1993), *Просвета, Београд*; *Mariatheresiopolis*, превод на мађарски са И. Б. Фокијем, (1996), *Суботица*; *Међуречеје*, (1999), *Стубови културе, Београд*, *Киновар* (2007), *Народна књига, Београд*; *Кутија од песка*, изабране и нове песме, *Васа Павковић*, 2012; *Дневник раздаљине*, збирка песама, *Медијска књижара Круг, Београд* 2014.

Објављени романи: *Сценографија за ветар*, 2002, 2003, *Велосипед господина Вермеша*, 2010. Награде и признања: Југословенски фестивал поезије младих у Врбасу, I награда 1974; Награда за Књигу године Друштва књижевника Војводине, 1987,

за Небески бицикл; Награда "Др Ференц Бодрогвари" за стваралаштво, 1988. за Небески бицикл; Награда "Др Ференц Бодрогвари" за Слагање времена, 1992; Награда Бранко Миљковић за Киновар, 2008; Награда "Про урбе", 2009, Суботица; Награда за Велосипед господина Вермеша, 2011, Градска библиотека у Суботици.

Змајева награда Матице српске за 2012. годину за збирку песама *Чувари привида*; Награда Стеван Пешић за *Дневник раздаљине*, збирка песама, *Медијска књижара КРУГ, Београд* 2014.

*

Marija Simokovic (1947, Subotica). A writer and translator. She finished her elementary and secondary education in Subotica, and her studies of philosophy, department for aesthetics-ethics at the Faculty of Philosophy in Belgrade.

Published collections of poems: *Sam covek*, 1972, *Iscekujuci Jonu*,

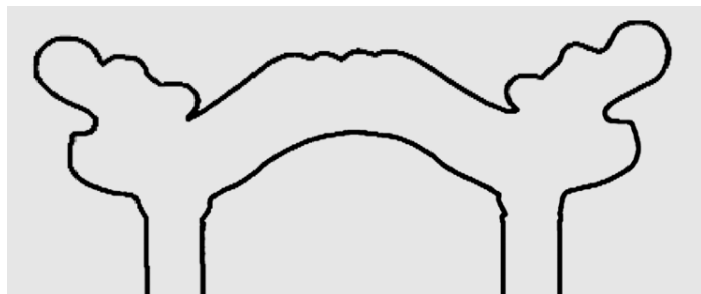
1976, *Ne boj se, tu sam*, 1980, *Majstor zudnje*, 1983, *Nebeski bicikl*, 1987, *Slaganje vremena*, 1992, *Poljubac Gustava Klimta*, selected and new poems, Bogdan A. Popovic, 1993, *Mariatheresiopolis*, translated into Hungarian with I. B. Foki, 1996, *Medurecje*, 1999, *Kutija od peska*, selected and new poems, Vasa Pavkovic, 2012. Published novels: *Scenografija za vetar*, 2002, 2003, *Velosiped gospodina Vermesa*, 2010. Published poems: *Kinovar*, 2007, 2008.

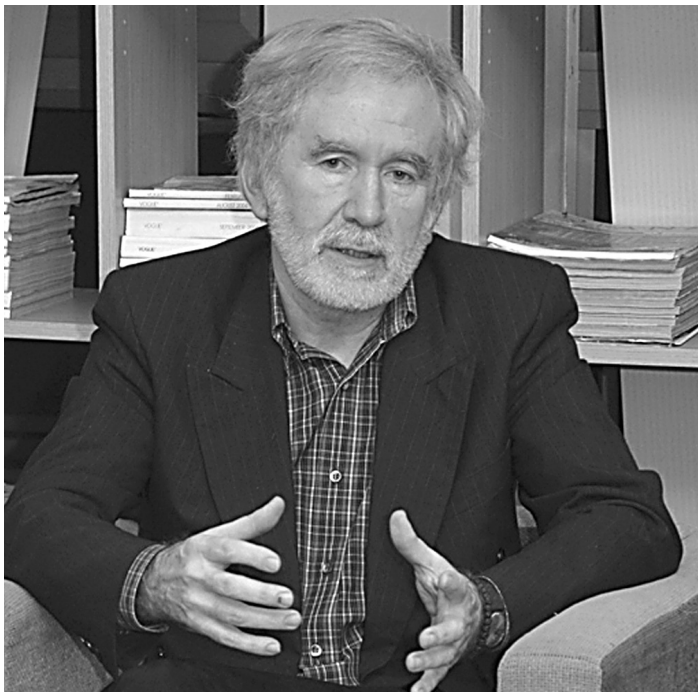
Awards and recognitions: Festival of Yugoslav Poetry of Youth in Vrbas, II prize 1974; Award of the Association of Writers of Vojvodina for the book of the year 1987 for *Nebeski bicikl*; "Dr Ferenc Bodrogyari" award for creative work in 1988 for *Nebeski bicikl*; "Dr Ferenc Bodrogyari" award for *Slaganje vremena* in 1992; Branko Miljkovic award for *Kinovar*, 2008; award "Pro urbe" in 2009, Award for *Velosiped gospodina Vermesa*, 2011, City Library in Subotica

* * *

Бојан Јовановић, рођен је 1950. године и Нишу. Завршио је гимназију у Нишу, а потом и студије етнологије на Филозофском факултету у Београду. Докторирао је у Београду. Осим антропологије, бави се алтернативним филмом и пише поезију. Важан аспект његовог књижевног рада чине тематски есеји и текстови о домаћим и иностраним писцима.

Радио је као научни саветник Балканолошког института САНУ. Објавио је низ књига из домена антропологије: *Српска књига мртвих* (1992, 2002), *Магија српских обреда* (1993, 1995, 2001, 2005), *Тајна лапота* (1999), *Дух паганског наслеђа* (2000, 2006), *Клопка за душу* (2002, 2007), *Карактер као судбина* (2002,





Čajkanović. He is the author of over ten books of poetry and 40 alternative films.

* * *

Славомир Саша Нишавић, рођен 26. 10. 1959. у Бијелом Пољу.

Поезију објављује у водећим књижевним листовима и часописима. Добитник је награде *Печат вароши сремскокарловачке*. Песме су му превођене и заступљене у више антологија и зборника.

Објављене песничке књиге: *Придржавање душе*, Будућност, Нови Сад 2003. године, *Кошуљца*, Бранково коло, Сремски Карловци, 2004. године, *Гребени*, Орфеус, Нови Сад 2007. године, *Заборањени дечак*, Прометеј и Тиски цвет, Нови Сад 2018. године.

Живи у Новом Саду.

*

Slavomir Saša Nišavić, born 26.10.1959. in Bijelo Polje. Publishes poetry in leading literary journals and journals. Has awarded the Seal of the Town of Sremski Karlovci. His poems have been translated and presented in several anthologies and collections.

Poetry Books Published: *Sustaining the Soul*, Budućnost, Novi Sad, 2003, *Small Shirt*, Brankovo kolo, Sremski Karlovci, 2004, *Reefs*, Orfeus, Novi Sad, 2007, *The Forgotten Boy*, Prometej and Tiski Cvet, Novi Sad, 2018. He lives in Novi Sad.

2004), *Говор пећинских сенки* (2004), *Блискост далеког* (2005), *Судбина и магија* (2007), *Блискост далеког*, *Анахронике III*, (2005), *Судбина и магија* (2007), *Пркос и инат* (2008), *Речник јавашлука* (2009), *Љубав и опраштање* (2011), *Читање пророчанства* (са М. Демићем) (2011), *Играње с ништавилом* (2011), *Околни пут* (2013).

Приредио низ ауторских зборника тематски посвећених поетици сажетости, алтернативним знањима, британској антропологији, негативној утопији, теорији ритуала, месијанству, српској Византији, карактерологији Срба, мистици, Џојсовој поетици, Фројдовом антрополошком песимизму, делу Веселина Чајкановића. Аутор је преко десет песничких књига и четрдесет алтернативних филмова.

*

Bojan Jovanović, was born in 1950 in Niš. He finished grammar school in Niš, and then studies of ethnology at Faculty of Philosophy in Belgrade. He got his PhD in Belgrade. Besides anthropology, he is into alternative film and writes poetry. A very important aspect of his literary work includes thematic essays and texts on domestic and foreign writers. He employed as scientific counselor at Balkanologic

Institute SANU. He has published series of books from the field of anthropology: *Srpska knjiga mrtvih*, *Magija srpskih obreda* (1999), *Duh paganskog nasleđa* (2000, 2006), *Klopka za dušu* (2002, 2007), *Karakter kao sudbina* (2002, 2004), *Govor pećinskih senki* (2004), *Bliskost dalekog* (2005), *Sudbina i magija* (2007), *Bliskost dalekog*, *Anahronike III*, (2005), *Sudbina i magija* (2007), *Prkos i inat* (2008), *Rečnik javašluka* (2009).

He has edited numerous alamanchs dedicated to poetics of brevity, alternative skills, British anthropology, negative utopia, theory of rituals, messianism, Serbian Byzantium, characterology of Serbs, mysticism, Joyce's poetics, Freud's anthropological pessimism, work of Veselin





презентер Међународног Књижевног Фестивала "Нови Сад".

*

Emil Kurcinak, born in 1960. in Novi Sad, actor-animator.

Since 1983. he is a permanent member and champion of the Youth Theater from Novi Sad, has more than 60 premieres and a number of acting awards. Radio for RTV NS, Radio Novi Sad, and many private TV and radio stations. He is the founder and a member of the Association of Tamburitza Lovers "Bisernica Janike Balaža", the Founder and a member of the Association of Poetry Lovers Miroslav Antić "Man of the Stars". Founder and member of the manifestation for children "Raspustilište", a long-term associate of the Novi Sad Children's Cultural Center. Works FOR and WITH children. Longtime presenter of the International Literary Festival "Novi Sad".

Драган Бабић (1987), основне и мастер студије завршио на Филозофском факултету у Новом Саду, на Одсеку за англистику. Докторирао је на истом Факултету. Пише кратку прозу, есеје и књижевну критику. Објавио је књигу прозе Твитер приче (2014). Живи у Новом Саду.

*

Dragan Babić (1987), graduated from the Department of English Studies at the Faculty of Philosophy in Novi Sad. He received his doctorate from the same Faculty. He writes short stories, essays and literary critics. He published a book of Twitter prose *Tviter priče* (2014). He lives in Novi Sad.

Емил Курцинак, рођен 1960. год. у Новом Саду, глумац-аниматор.

Од 1983 год. стални је члан и првак Позоришта Младих из Новог Сада, има више од 60 премијера и већи број глумачких награда. Радио за РТВ НС, Радио Нови Сад, и многе приватне ТВ и радио станице. Оснивач је и члан Удружења љубитеља тамбурице "Бисерница Јанике Балажа", Оснивач и члан удружења љубитеља поезије Мирослава Антића "Човек од Звезда". Оснивач и члан Манифестације за децу "Распустилиште" Дугогодишњи сарадник Новосадског Дечијег Културног Центра. Ради ЗА и СА децом. Дугогодишњи је глумачки

Весна Савић рођена је 1990. године у Шапцу. Образовала се на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду где је 2013. године дипломирала енглески језик и књижевност а 2015. одбранила мастерски рад у истој области. Преводи са енглеског језика на српски и са српског на енглески. Објављивала је преводе у часопису *Златна греда*, Институту за књижевност и уметност и на Филозофском



факултету у Новом Саду. Сарађује са *Златном гредом* као стални сарадник. Преводи за Међународни новосадски књижевни фестивал.

*

Vesna Savić was born in 1990 in Šabac (Serbia). She acquired both her BA in 2013 and MA in English philology in 2015 from the Faculty of Philosophy, University of Novi Sad. She works as an English-Serbian and Serbian-English translator and proofreader. Her translations have been published in *Zlatna greda* literary magazine, Institute for Literature and Arts, and the Faculty of Philosophy in Novi Sad. She is a permanent associate in *Zlatna greda* magazine and translates for the International Novi Sad Literary Festival.

* * *

Јован Зивлак (1947, Наково), песник, есејист и критичар. У Новом Саду је дипломирао на Филозофском факултету на одсеку за Српски језик и књижевност. Био је главни уредник часописа *Поља*. Водио је издавачку кући *Светови*. Сада води издавачку кућу *Адреса*. Уредник је и покретач часописа *Златна греда* од 2001. године, а од 2006. и оснивач је и директор Међународног новосадског књижевног фестивала. Био је председник Друштва књижевника Војводине од 2002. до 2010. године.

Заступљен је у многим антологијама српске и светске поезије у земљи и иностранству. Књиге песама: *Бродар* (1969), *Вечерња школа* (1974), *Честар* (1977), *Троножац* (1979), *Чекрк* (1983), *Напев* (1989), *Зимски извештај* (избор, 1989), *Чегртуша* (1991), *Обретење* (избор, 1993, 1994, 1995), *Острво*, 2001, *Песме* (1979–2005), 2006, *О гајдама* (2010), *Они су ушли у дом наш* (2012), *Под облацима* (2014). Књиге есеја: *Једење књиге* (1996), *Аурине сенке* (1999), *Сећање и сенке* (2007), *Сабласти поезије* (2016), *Из Скитије* (2018).

Песничке књиге у преводу: *Trepied* (француски, 1981), *Ренге* (мађарски, 1984), *Триножник*



(македонски, 1985), *Зол гостин* (македонски, 1991), *Il cuore del mascalazone* (италијански, 1994), *Zly host* (словачки, 1997), *Penitenta* (румунски, 1998), *Poemes choisis* (француски, 1999), *Зол гостин и други песни* (македонски, 2007), *Зъл гост и други стихове* (бугарски, 2008), *Gedichte, Mitlesbuch 79* (немачки, 2009), *Despre gaide* (румунски, 2009), *Szczeliny czasu* (пољски, 2011), *Слизане* (бугарски, 2012), *Winterbericht* (немачки, 2013), *Зимски извештај* (македонски, 2014) *Le roi des oies* (француски, 2014), *Informe invernal* (шпански, 2014), *зимний отчет* (руски, 2017); *Sub nori* (румунски, 2018); *Под облацима* (бугарски, 2019)...

Приредио књиге: Јована Дучића, Данила Киша, Душана Васиљева, Милорада Павића: *Лазе Костића, Драгана Јовановића Данилова*, 2002...

Књижевне награде: Млада Струга 1974; Павле Марковић Адамов (поезија), 1992; Круна Деспота Стефана Лазаревића (поезија), 1993; Станислав Винавер (Једење књиге, есеј), 1995; Душан Васиљев (поезија), 1997; Награда Златна значка КПЗ Србије (књижевност и

издаваштво), 1998; Награда Друштва књижевника Војводине за књигу године (Аурине сенке, есеј), 1999; Награда Стеван Пешић (целокупно дело), 2001; Октобарска награда града Новог Сада (књижевност), 2001; Милица Стојадиновић Српкиња (поезија), 2003; Велика Базјашка повеља (поезија), Темишвар, 2006; награда Димитрије Митриновић (поезија), 2010; награда Кочићево перо, 2014; награда Арка 2014; награда Frontiera roesis, Румунија, 2015; награда Васко Попа, 2015, Књижевно жезло, Скопље, 2016; Награда Никита Станеску, Плоешти, 2017.

*

Jovan Zivlak was born 1947 in Nakovo, Vojvodina, Serbia. He finished secondary school in Kikinda, and graduated from the University of Novi Sad with the degree in Serbian language and literature.

He was editor-in-chief of magazine for modern literature and theory "Polja" (Fields, 1976–1984) which was highly influential in ex-Yugoslavia, as it introduced and spread post-modern ideas and

literature. He is currently editor-in-chief of the influential magazine for literature, art and culture "Zlatna greda" (Golden beam).

He was the head of Svetovi publishing, and during this period Svetovi (Worlds) published books of numerous important contemporary thinkers (from Foucault, Derrida to Baudrillard). He is now the manager of Adresa publishing. He is also the head of the International Literature Festival in Novi Sad, which he founded in 2006. In addition, Zivlak edited works of well known Serbian authors... and wrote studies about them.

Jovan Zivlak has published eleven poetry and four essay volumes in the Serbian language so far (Tronožac, Čekrk, Napev, Zimski izveštaj Ostrvo, Pesme 1979–2005, O Gajdama, 2010, Pod oblacima, 2014).

His poems are in important anthologies of Serbian poetry at home and abroad, and his books have been translated into numerous languages (German, French, Italian, Polish, Hungarian, Bulgarian, Slovak, Macedonian, Romanian...): *Trepied*, Paris, 1981; *Poèmes choisis*, Laussane, 1999; *Gedichte*, Mittelesebuch, Berlin, 2009; *Despre Gaide*, Temisoara, 2010; *Slizane*, Sofia, 2012; *Szczeliny czasy*, Warszawa, 2012; *Winterbericht*, Leipzig, 2013; *Le roi des oies*, Paris, 2014; *Informe invernol*, Ciudad de México, 2014; *Йован Зивлак, ЗИМНИЙ ОТЧЕТ*, Санкт-Петербург, 2017; *Sub nori* (румунски, 2018); *Под облаците* (бугарски, 2019)... He has received many awards.

Jovan Zivlak lives and works in Novi Sad.

Јан Красни је рођен у Београду 1984. године. Завршио је студије немачког језика и књижевности на универзитетима у Београду и Ростоку и студије медија на Универзитету у Констанцу. До сада је превео заједно са Златком Краснијем и самостално многе ауторе од Михаел Шпајера, Кито Лоренца, Марсел Бајер до Петера Хандкеа итд. Поред тога, превео је необјављену књигу Георга фон Хубента *35 година под социјализмом*.



Заједно са Златком Краснијем припремио је српско издање аустријског књижевног часописа *Подијум* (2009).

Од октобра 2009. године Красни је предавач на Филолошком факултету у Београду, а докторирао на истом факултету у Београду 2015. године.

*

Jan Krasni was born in Belgrade in 1984. After completing education at the "Stanković" school he studied German Language and Literature at the Universities of Belgrade and Rostock and Media Studies at the University of Konstanz. So far he has translated, jointly with Zlatko Krasni and independently many authors from Michael Speir, Kito Lorenz, Marcel Bayer to Peter Handke, etc. In addition he has translated the so far unpublished book by Georg von Hübner *35 Years a sub-tenant of socialism*.

Together with Zlatko Krasni he prepared the Serbian edition of the Austrian literary magazine *Podium* and translated contributions (September 2009).

Since October 2009. Krasni has been a lecturer in the Languages Faculty in Belgrade, and he got his PhD 2015. at the same Faculty in Belgrade.

Бранислав Живановић, рођен је 1984. године у Новом Саду. Завршио је основне и мастер студије на Одсеку за



компаративну књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Учествовао је на слем такмичењима у оквиру Међународног новосадског књижевног фестивала на коме је данас уредник.

Објавио је књигу песама *Погледало* (2010), за коју је добио Бранкову награду, *Црно светло* (2012), *Сидро*, 2017. и *Песма галиота*, 2019. Године (Награда "Новица Тадић").

Један је од уредника часописа *Златна гред* и часописа *Домети*, као и портала за књижевност, филозофију и друштвену теорију *Ризом*. Члан је Друштва књижевника Војводине. Живи у Новом Саду.

*

Branislav Živanović was born 1984 in Novi Sad. He graduated from the Department of Comparative Literature, Faculty of Philosophy in Novi Sad. He writes poetry, essays and literary criticism. He has participated in slam poetry competitions which are a part of International Novi Sad Literature Festival. He is today editor of this slam competition.

He published collections of poetry *Pogledalo* (2010), for which he won Branko's Award, and *Crno svetlo* (2012), *Sidro* (2017) and *Pesma galiota* (2019) (Award "Novica Tadić"). He is one of the editors of the magazines *Zlatna greda* and *Dometi* and the portal for literature, philosophy and social theory, *Rizom*. He is a member of the Writers' Association of Vojvodina. He lives in Novi Sad.

THE SIXTEENTH INTERNATIONAL NOVI SAD LITERARY FESTIVAL IS GOING TO BE HELD IN NOVI SAD, FROM 6TH TO 8TH SEPTEMBER 2021.

This is a literature festival featuring poets and critics who represent and promote contemporary literature. More than 950 writers from Serbia and abroad participated in the previous fifteen Festivals, and the impressions of all the participants were very good. They were all satisfied with their stay in Novi Sad and the program of the Festival (participants were from England, France, Ireland, Russia, Germany, Mexico, Colombia, Bulgaria, Spain, Ukraine, Italy, USA, Austria, Switzerland, Norway, Hungary, Sweden, Czech Republic, Portugal, Poland, Croatia, Slovakia, Montenegro, Romania, Turkey, Sudan, Bosnia, Denmark, Nigeria, Morocco etc.).

The program of the Festival includes afternoon and evening readings and discussions at various venues throughout the city, as well as visiting other towns in Serbia. The readings represent national literatures, groups of authors or single authors. The main event is the evening reading on the Trg mladenaca square in the city center, in front of the Poetry Gate. Every year, a symposium is held to discuss important contemporary literary themes.

For the seventh time, Festival will welcome a guest country for the purpose of more complete representation of that country's contemporary poetry.

The participants will go on a boat ride on the Danube (from Novi Sad to Sremski Karlovci) and visit the monasteries on Fruška Gora (a mountain near Novi Sad).

Novi Sad is the capital of the Province of Vojvodina and the

ШЕСНАЕСТИ МЕЂУНАРОДНИ НОВОСАДСКИ КЊИЖЕВНИ ФЕСТИВАЛ

THE SIXTEENTH INTERNATIONAL NOVI SAD LITERATURE FESTIVAL

6–8. септембар 2021. године, Нови Сад • 6th–8th September 2021, Novi Sad

Трг Републике / Republic Square
Башта кафеа Шнајз / Caffè Speise Garden
Градска библиотека / City Library of Novi Sad,
Dunavska 1
Клуб Абсолют / Club Absolut, Zmaj Jovina Street
Разговори у Клубу Абсолют / Talks at the Club Absolut
Балкон Абсолют / Balcony Absolute in Zmaj Jovina Street

Дигитални оmlадински центар /
Digital Youth Center Vojvode Putnika 1
Симпозијум књижевност и катастрофа /
Symposium Literature and Disaster
Међународна награда Нови Сад за поезију /
International Poetry Award of Novi Sad
Бранкова награда / Branko's Award

ПОЕЗИЈА: мало или велико њ POETRY: capitalised or not

Књижевност и катастрофа • The Literature and Disaster

Каталин Лаши (Serbia, Hungary, the József Attila Prize, the National Award for Culture of the Republic of Serbia), David Briggs (England, Eric Gregory Award), Dieter Graef (Germany, The Leonce and Lena Prize), Pablo López Karballo (Spain, Premio Internacional La Garúa), Бећир Вуковић (Брна Гора, награда Марко Миланов), Радивој Шајтинац (награда Васко Попа), Драган Јовановић (Дамњанов (награда Васко Попа), Горан Бабић (награда Жељезаре Сисак), Небојша Липчевић (награда Ђура Јакшић), Мирослав Цера Михаиловић (награда Ђура Јакшић), Бранислав Зубовић (награда ДКВ), Јелена Марићевећ Балаћ, Зденка Валент Белић (награда ДКВ), Алпар Лошонци (награда Иштван Кони), Драган Преле (награда Никола Милошевић), Владимир Гвозден (награда ДКВ), Корнелија Фараго (награда Тибор Дери), Бојан Јовановић, Срђан Дамњановић, Дамир Смиљанић (награда за есеј града Офенбаха на Мајни), Марија Шимићковић (награда Бранко Милковић), Славомир Нишавић (награда Печат вароши Сремскокарловачке), Бранислав Живановић (Бранкова награда), Весна Савић, Душка Радивојевић (награда ДКВ), Драган Бабић, Јан Красић, Емил Курцимак (награда РИФ, Заргеб) • (Србија)

ДРУШТВО КЊИЖЕВНИКА ВОЈВОДИНЕ

ASSOCIATION DES ÉCRIVAINS DE VOÏVODINE • ASSOCIATION OF WRITERS OF VOJVODINA • SERBIA

Браће Рибникар 5, 21000 Novi Sad • www.dkv.org.rs • e-mail: greda.dkv@gmail.com • +381 21 6542 432

www.facebook.com/InternationalNoviSadLiteratureFestival

Република Србија Министарство културе и информисања / Serbian Ministry of Culture • Управа за културу Новог Сада / Novi Sad City Council of Culture • Покрајински секретаријат за културу и јавно информисање АП Војводине / The Department for Culture of Province of Vojvodina

second biggest city in Serbia. Its population is over 450,000. It is an important economic, culture and university center. The center of the city was built during the 18th and 19th century, and on the opposite bank of the Danube, there is a magnificent fortress built in the 17th century. The monasteries on Fruška Gora were built in the period from the 14th to 18th century. A small town of Sremski Karlovci situated on Fruška Gora. The Serbian Romanticism started in Sremski Karlovci and Novi Sad, and lasted from 1847 till 1870. It was led by poet Branko Radičević and, after him, Jovan Jovanović Zmaj and Laza Kostić. The objectives were to promote the language reform of Vuk Karadžić who modernized Serbian language and introduced the vernacular

Serbian into literature, anticlassical rebellion and introduction of a new sensibility and aesthetics into Serbian literature.

In Novi Sad, besides ethnic Serb majority, there are representatives of several ethnic groups, the biggest of which are Hungarians. They too have educational, cultural and informative institutions.

During the Festival, a ceremony of awarding the prize to the Young Serbian poet of the Year will be held in Sremski Karlovci.

Every year, International Literary Award Novi Sad is given to a world-renowned living poet or novelist for his poetic oeuvre or life achievement in the field of poetry (Christoph Meckel, Jean-Pierre Faye, Ben Okri, Sean O'Brien, Lyubomir Levchev, Kathrin Schmidt, Krzysztof Karasek, Mircea Cartarescu, Antonio Deltoro, Guy Goffette, Thomas Boberg, Johan Jönson).

The Festival is supported by Serbian Ministry of Culture, The Department of Culture of Province of Vojvodina and Novi Sad City Council.



ПРОГРАМ

ШЕСНАЕСТИ МЕЂУНАРОДНИ НОВОСАДСКИ
КЊИЖЕВНИ ФЕСТИВАЛ

6-8. септембра 2021, Нови Сад
Друштво књижевника Војводине



6. септембар, понедељак

12,00

"Дигитални омладински центар"
Војводе Путника 1, Градска библиотека,
Прес конференција.

Јован Зивлак, Бранислав Живановић,
Каталин Ладик (Србија);
Диетер Граеф (Немачка),
Пабло Лопез Карбаљо (Шпанија),
Јелена Марићевић Балаћ (Србија)

18,00

Клуб "Абсолют" у Змај Јовиној – Разговор
Dieter Graef (Немачка),
Пабло Лопез Карбаљо (Шпанија)

19,00

Балкон Клуба "Абсолют" у Змај Јовиној
Dieter Graef (Немачка),
Пабло Лопез Карбаљо (Шпанија),
Драган Јовановић Данилов,
Каталин Ладик,
Радивој Шајтинац

21,00

Свечано отварање, Трг Републике /
Башта кафеа Шпајз
Диетер Граеф (Немачка),
Пабло Лопез Карбаљо (Шпанија),
Драган Јовановић Данилов,
Каталин Ладик,
Радивој Шајтинац

7. септембар, уторак

17,00

"Дигитални омладински центар"
Војводе Путника 1, Народна библиотека
Уручење 61. Бранкове награде,
Читање поезије

Дејвид Бригс (England),
Небојша Лапчевић,
Бранислав Зубовић,
Јелена Марићевић Балаћ,
Зденка Валент Белић

8. септембар, среда

Градска библиотека Нови Сад,
"Дигитални омладински центар",
Војводе Путника 1

10,00–13,00

Симпозијум посвећен теми Књижевност
и катастрофа.

Учествују: Алпар Лошонц,
Драган Проле, Владимир Гвозден,
Корнелија Фараго, Бојан Јовановић,
Дамир Смиљанић, Срђан Дамњановић,
Јелена Марићевић Балаћ

18,00

Клуб "Абсолют" у Змај Јовиној – Разговор
Каталин Ладик, Горан Бабић

19,00

Балкон Клуба "Абсолют" у Змај Јовиној
Бећир Вуковић (Црна Гора),
Горан Бабић,
Мирослав Цера Михаиловић,
Бранислав Зубовић,
Јелена Марићевић Балаћ,
Зденка Валент Белић,
Небојша Лапчевић

21,00

Читање поезије, Трг Републике /
Башта кафеа Шпајз
Бећир Вуковић (Црна Гора),
Горан Бабић,
Мирослав Цера Михаиловић
Уручење Међународне књижевне
награде "Нови Сад"



PROGRAMME

THE SIXTEENTH INTERNATIONAL NOVI SAD
LITERATURE FESTIVAL

6th–8th September 2021, Novi Sad
Association of Writers of Vojvodina



September 6th, Monday

12:00 PM

"Youth Center" Vojvode Putnika 1, City Library,
Press conference

Jovan Zivlak, Branislav Zivanovic,
Katalin Ladik (Serbia),
Dieter Graef (Germany),
Pablo López Carballo (Spain),
Jelena Marićević Balać (Serbia)

6:00 PM

Club "Absolut" in Zmaj Jovina – Interview
Dieter Graef (Germany),
Pablo López Carballo (Spain)

7:00 PM

Balcony of the Club "Absolut" in Zmaj Jovina
Dieter Graef (Germany),
Pablo López Carballo (Spain),
Dragan Jovanovic Danilov,
Katalin Ladik,
Radivoj Sajtinac

9:00 PM

Opening,
Republic Square / Garden of the Speise Cafe
Dieter Graef (Germany),
Pablo Lopez Carballo (Spain),
Dragan Jovanovic Danilov,
Katalin Ladik, Radivoj Sajtinac

September 7th, Tuesday

5:00 PM

"Youth Center" Vojvode Putnika 1, City Library
Awarding the best young poet in Serbia
– Brankova nagrada (Branko's Award), 61st time
Branko's Award is the most important poetry
prize in Serbia for young poets.
Reading poetry

David Briggs (England),
Nebojsa Lapcevic,
Branislav Zubovic,
Jelena Maricevic Balac,
Zdenka Valent Belic

September 8th, Friday

Novi Sad City Library, Youth Center, Vojvode
Putnika 1

10:00 AM to 1:00 PM

Symposium dedicated to the topic
Literature and Disaster.
Participants:
Alpar Lošonc,
Dragan Prole, Vladimir Gvozden,
Kornelija Farago, Bojan Jovanović,
Damir Smiljanić, Srđan Damjanović,
Jelena Marićević Balać

6:00 PM

Club "Absolut" in Zmaj Jovina – Interview
Katalin Ladik, Goran Babic

7:00 PM

Balcony of the Club "Absolut" in Zmaj Jovina
Becir Vukovic (Montenegro),
Goran Babic,
Miroslav Cera Mihailovic,
Branislav Zubovic,
Jelena Maricevic Balac,
Zdenka Valent Belic,
Nebojsa Lapcevic

9:00 PM

Poetry reading, Republic Square /
Garden of the Speise Cafe
Bećir Vuković (Montenegro),
Goran Babić,
Miroslav Cera Mihailović,
International Literary Award of Novi Sad.



Превод текстова у Каталогу:

Драган Бабић, Весна Савић, Душка Радивојевић,
Марија Шимоковић, Милена Алексић

* * *

Коректура:

Јони

* * *

Чланови жирија за Бранкову награду

Марија Шимоковић, Саша Нишавић, Драган Јовановић Данилов

Jury of Branko's Award

Марија Шимоковић, Саша Нишавић, Драган Јовановић Данилов

* * *

Савет Фестивала:

Јован Зивлак, директор Фестивала
Давид Кецман Дако, Вирџинија Поповић, Михал Ђуга, Алпар Лошонц,
Мирјана Марковић, Бранислав Живановић, Драган Бабић

Board of Festival:

Jovan Zivlak, Director of the Festival
David Kecman Dako, Virdžinia Popović, Mihal Ćuga, Alpar Lošonc, Mirjana Marković,
Branislav Živanović, Dragan Babić

* * *

Друштво књижевника Војводине, 21000 Нови Сад, Браће Рибникар 5.
Association of Writers of Vojvodina, 5 Braće Ribnikar St., 21 000 Novi Sad
Tel. +381 21 6542-432, 6542-431; Bank account: 340 – 2030 – 48;
www.dkv.org.rs; e-mail: zlatnagreda@neobee.net
www.facebook.com/InternationalNoviSadLiteratureFestival

*

Društvo književnika Vojvodine, 21000 Novi Sad, Braće Ribnikar 5.
Association of Writers of Vojvodina, 5 Braće Ribnikar St., 21 000 Novi Sad
Tel. +381 21 6542-432, 6542-431; Bank account: 340 – 2030 – 48;
www.dkv.org.rs; e-mail: zlatnagreda@neobee.net
www.facebook.com/InternationalNoviSadLiteratureFestival